

*Us desitgem
Bones Festes!!*

**Entrevista a Jaime Serrano
advocat de tradició familiar i,
fins ara, Lletrat del Fons de
Garantia Salarial**

**Avantprojecte de Llei Orgànica
per la qual es modifica la LO
10/1995, de 23 de novembre,
del Codi Penal**

**La Fiscalitat Immobiliària
en els convenis matrimonials
o de parelles estables**

**El fons de garantia de pensions
i prestacions a Catalunya**

JAG

Joves Advocats de Girona

edita: IL·LUSTRE COL·LEGI D'ADVOCATS DE GIRONA

Número 24 | desembre 2012 - març 2013

Número 24 desembre 2012 - març 2013
 edita: IL·LUSTRE COL·LEGI D'ADVOCATS DE GIRONA
 coordinació de la revista: Núria Camps, David Carrasco, Raül García, Josep Maria Illa,
 Tània de Moral, Carles Muñoz, Judith Pont i Rafael Rodríguez
 col·laboren en aquest número: Alexia Blaya (Alter Mútua dels Advocats), Carmen
 Agudo, Antoni Blanch, Lluís Camps, Ismael Campos, Pere Garcia, GRUP MAE, Manuel
 Martín, Anna Pagès, Jaime Serrano, Núria Solar, DISCOS COLL i LLIBRERIA 22
 redacció i disseny: Batallé i Compte - www.batalleicompte.com
 correcció lingüística: Lúdia Ponsatí
 impressió: Impremta Columba
 Dipòsit legal: GI-475-1499

*El JAG no es fa responsable de les opinions dels col·laboradors
 que signen articles en aquesta publicació.
 Aquesta revista es publica íntegrament en català. Els articles o anuncis que
 apareguin en castellà serà per petició expressa de l'articulista o anunciant.*

Joves Advocats de Girona

JAG

3

L'advocat del segle XXI
i la mediació

6

Primeres impressions
del Palau de Justícia

9

Advocats a internet

12

La Fiscalitat Immobiliària
en els convenis matrimonials
o de parelles estables

15

Entrevista a Jaime Serrano
De Quintana

19

Presentació de proposta
de Pla de Liquidació a l'ICAG

20

Arquitectos y derecho mercantil

24

Avantprojecte de Llei Orgànica
per la qual es modifica la LO
10/1995, de 23 de novembre, del
Codi Penal

C A R T A D E L P R E S I D E N T

Benvolguts companys i companyes,

Amb motiu del quinzè aniversari de l'Associació dels Joves Advocats de Catalunya (JAC), el passat dia 26 d'octubre vam preparar una visita oficial al Parlament de Catalunya i la posterior rebuda en audiència oficial per part de la Molt Honorable presidenta del Parlament, Sra. Núria de Gispert i Català, a qui vam tenir l'oportunitat d'exposar-li personalment totes les nostres preocupacions i incerteses sobre el present i el futur de la nostra professió.

Malgrat que en el moment en què escric aquesta carta encara s'està tramitant el Projecte de llei pel qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de la Justícia per a tot l'Estat (i res fa pensar que ningú pugui aturar-ne la immediata aprovació), vull dir-vos que des del JAG —conjuntament amb el JAC— iniciarem totes aquelles accions que estiguin al nostre abast per tal de defensar la Justícia com un bé universal a l'abast de qualsevol butxaca, protegint els drets més elementals de qualsevol ciutadà i, òbviament, també els nostres en tant que operadors jurídics directament afectats per la imposició d'unes taxes desproporcionades i abusives.

Com cada any, no puc acabar aquesta carta sense demanar-vos que col·laboreu amb la "XV Campanya Solidària de Nadal" que organitzem els Joves Advocats de Girona, amb la cooperació de la Creu Roja de Girona, a fi que aporteu joguines a la seu de l'ICAG i així, entre tots, contribuïm al fet que els fills i filles de les famílies més necessitades de la nostra província puguin passar un Nadal més alegre.

Que passeu unes bones festes de Nadal!

Antoni Blanch Brugarolas

President dels Joves Advocats de Girona

L'advocat del segle XXI

i la mediació

La nostra societat ha canviat. El gran volum de litigi social en temes familiars, econòmics i transfronterers, fa unes dècades inimaginables i anecdòtics, és una realitat actual que comporta la saturació dels Tribunals de Justícia, cosa que està incidint molt negativament en el funcionament del sistema. La societat es ressent d'un model de justícia lent que no dóna solució eficaç a un bon nombre d'assumptes que arriben als tribunals, fet que també incideix de forma negativa en la nostra professió. Per aquest motiu, com advocats hem de prendre la iniciativa d'agilitzar el sistema, i ho podem aconseguir si som capaços de —a través de la modificació dels rols de la nostra professió— fer més àgils i eficaços els Tribunals de Justícia.

La funció de l'advocat en el procés judicial és el garant del dret fonamental a la justícia i a la defensa i el seu paper és fonamental en un Estat de Dret. Per tal que el rol de l'advocat continuï tenint la mateixa eficàcia i importància pels ciutadans que ens encomanen els seus problemes, cal que també adaptem els nostres rols professionals als nous sistemes de resolució de conflictes. No ens podem quedar ancorats en un sistema judicial que no pot engolir ni donar resposta a la ingent judicialització de la nostra societat.

Tradicionalment, el bon advocat ha estat concebut com aquell que més judicis o conteses legals guanyava o més assumptes portava via judicial. No obstant això, aquest concepte ha anat evolucionant. En molts assumptes no existeixen guanyadors ni perdedors, ni la discussió central dels conflictes consisteix en arguments jurídics. Ara com ara, és possible afirmar que el professional del dret més eficaç és aquell que aconsegueix solucionar els conflictes extrajudicialment, que té la facultat de persuadir les parts perquè cedeixin en les seves pretensions i aconseguir un acord. I quan aquesta capacitat negociadora no dóna fruit, esgotar la via extrajudicial a través de la mediació, abans d'anar a la via judicial —que en molts casos no donaran satisfacció a cap de les parts— és una millor opció.

L'advocat del segle XXI, a més d'assolir coneixements jurídics, ha d'optar per una especialització complementària en disciplines extrajudicials, com la mediació, o comptar amb bons professionals mediadors. Aquest és el futur que s'intueix, tant en el nostre país com a Europa, que ha apostat de forma decidida per la implantació d'aquest sistema de resolució de conflictes després de la directiva 2008/52 CE.

El rol de l'advocat en la mediació.

Catalunya, amb la promulgació de la Llei 1/2001, actualment derogada per la Llei 15/2009, de mediació en l'àmbit del dret privat, ha estat pionera en la regulació de la mediació. Malgrat tot, no es pot dir que aquesta fórmula alternativa de resoldre conflictes hagi assolit fins ara l'èxit desitjat. Això és per, d'una banda, la manca de cultura i desconeixement de la nostra societat d'aquesta fórmula de resoldre conflictes. En els països de tradició Common Law, es calcula que la mediació absorbeix un percentatge molt elevat dels conflictes familiars. D'altra banda, també cal dir-ho, és per causa de la desconfiança amb què els professionals del dret van acollir aquesta implantació, principalment per culpa de l'errònia informació que el mediador era un intrús en la nostra professió.

El paper de l'advocat i el del mediador són molt diferents. Certament que tots els advocats negociem, però mitjançar i negociar no és el mateix. La mediació tracta el conflicte des de dins. És a dir, tracta d'identificar el conflicte per arribar a solucions. En la negociació, en canvi, es parteix de postures concretes de força de cadascuna de les parts.

El mediador és un tercer neutral i imparcial, fet que significa que les parts li han de reconèixer aquestes qualitats des de l'inici, al marge del paper dels respectius advocats. El mediador no és un assessor legal, ja que durant el procés de mediació cada part ha de tenir el seu propi advocat, que l'assessora i aconsella. La funció de l'advocat en la mediació necessita també que estigui ben clarificada. La tasca fonamental de l'advocat, també en la mediació, és la de defensar els interessos del seu client, ja que és precisament l'advocat qui millor pot informar el client de la possibilitat d'acudir a la mediació, i fins i tot, recomanar aquesta metodologia quan les circumstàncies del cas ho aconsellin. L'advocat ha de sospesar en cada cas les circumstàncies personals, econòmiques i socials del seu client i de la part amb la qual manté el conflicte, per veure si la solució pot requerir un acte judicial d'autoritat, o si és possible la recerca d'un acord dialogat. Quan la mediació la proposa l'Òrgan Judicial, una vegada iniciat el procés judicial, l'advocat ha de reforçar aquesta opció quan consideri que pot ser idònia.

Durant el procés de mediació, l'advocat ha de mantenir un diàleg constructiu amb el client respecte de les propostes que es formulin i aconsellar-lo sobre la seva legalitat.

Mediació i conflictes familiars:

La major efectivitat de la mediació es fa palesa especialment en els procediments de família, en els qual no hi ha una confrontació real de posicions jurídiques, sinó que el conflicte s'origina per l'absència de comunicació entre les parts. En aquests conflictes familiars, on les parts han de continuar mantenint relacions personals o econòmiques de futur, en relació amb els fills, les relacions de progenitors i fills, etc., els interessos en joc poden trobar una solució molt més efectiva a través de la mediació, en la qual no hi ha ni vencedors ni vençuts, sinó que són les parts les que, per elles mateixes, arriben a una solució del conflicte millor que la solució imposada coactivament per una sentència en el procés judicial.

Tots coneixem les dificultats executives de moltes resolucions judicials, que requeririen una anàlisi més àmplia, però només farem esment de l'execució per incompliments personals (per exemple, la negativa dels fills per anar amb l'altre progenitor) en què, a la pràctica, resulta més complicat, infructuós i perjudicial pel menor la via judicial que intentar la recuperació de la relació entre pares i entre fills. En aquest supòsit, la mediació esdevé una mesura efectiva i pràctica ja que la intervenció de professionals pot ajudar a establir la normalitat entre els progenitors i els fills, mentre que en la via judicial de forma coactiva resultarà impossible d'aconseguir.

També com a advocats, quan redactem convenis, resulta positiu establir que qualsevol discrepància de futur s'intenti resoldre prèviament a través de la mediació, perquè qualsevol controvèrsia entre les parts es resoldrà més satisfactòriament a través d'aquesta via mediadora que a través d'un procés judicial. En aquest sentit, penso que els advocats hem de perdre la por a enviar els clients a la mediació si no podem concloure acords amb l'altra part, perquè això no significa perdre el client, sinó intentar resoldre el seu problema de la millor manera possible.

L'article 233.9-3 ja preveu aquesta fórmula per resoldre els conflictes, penso que és molt més efectiva i eficaç que no pas sotmetre el desacord a la resolució judicial.

Marc legal actual de la mediació.

Lleis d'àmbit català:

- * Llei 15/2009, de 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat.
- * Decret 135/2012, de 23 d'octubre, aprova el Reglament de la Llei 15/2009.

Llei d'àmbit estatal: Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació civil i mercantil.

Els principis generals de les lleis autonòmiques i estatal no difereixen de forma substantiva.

La llei estatal modifica determinats preceptes de caràcter processal per facilitar la mediació dins del procés civil. Es preveu la declinatòria com a remei davant de l'incompliment dels pactes de sotmetiment a la mediació. També es modifiquen els preceptes necessaris per a la inclusió de l'acord de mediació dintre dels títols executius.

Característiques principals:

Àmbit d'aplicació, assumptes civils o mercantils, que inclou els conflictes transfronterers.

Exclou: La mediació penal; la mediació amb les administracions públiques; la mediació laboral, i la mediació en matèria de consum.

Principis: Voluntarietat; Neutralitat, i confidencialitat.

Determina l'Estatut del mediador.

Procediment de mediació: es podrà iniciar de comú acord; per una de les parts en compliment d'un pacte de submissió a la mediació anterior de les parts.

Efectes de la mediació:

L'inici de la mediació suspèn la prescripció o la caducitat (no la interromp).

Els acords de mediació, per tal de ser executius, caldrà que siguin elevats a escriptura pública.

Si la mediació s'inicia un cop ha començat el procés judicial caldrà l'homologació del pacte de la mateixa manera que actualment es fa com a pacte transaccional que es portarà a terme pel mateix tribunal.

En matèria de costes, l'article 395 (aplanament) es modifica en el sentit que s'apreciarà l'existència de mala fe, sempre que s'hagi iniciat un procés de mediació contra el demandat.

La mediació no és la solució miraculosa a tots els conflictes, però sí que representa una eina eficaç per resoldre com a advocats els encàrrecs dels nostres clients, que a ben segur que quedaran molt més satisfets de l'advocat que l'ha dirigit en la solució del conflicte sense abocar-lo a un procés judicial. I també aconseguirem una important millora en el sistema, agilitzant de l'administració de justícia.

Grup Mae Professionals per la resolució de conflictes
info@grupmae.com

Primeres impressions del Palau de Justícia

El passat dia 24 d'octubre, els membres de la Junta dels Joves Advocats de Girona ens vam dirigir al Palau de Justícia de Girona amb l'objectiu de fer un recull de les primeres valoracions, positives i negatives, que tenen diferents operadors jurídics que treballen en el recent inaugurat edifici. Aquí teniu els titulars de tots aquells que van voler col·laborar i ens van expressar les seves primeres impressions.

Funcionaris del cos d'auxili judicial:

Positiva: "No se m'acut cap valoració positiva ara mateix"

Negativa: "No tinc un lloc fix de treball"

Positiva: "A la llarga pot funcionar molt bé."

Negativa: "No s'havia d'haver tocat res, perquè ara ens trobem que la Comissió que s'està planejant tornar-ho a modificar. El pla pilot hauria de ser definitiu."

Vigilant de seguretat:

Positiva: "Trobo positiu que tot estigui més generalitzat en un sol edifici, això és més viable"

Negativa: "S'ha obert massa precipitadament i hi ha falta de coordinació"

Funcionari del cos de gestió:

Positiva: "L'edifici està molt bé, tot és nou i és molt maco"

Negativa: "S'hauria d'haver fet un edifici més gran i incloure tots els jutjats en un únic edifici. No és lògic que aquí hi hagi el Servei Comú quan el gruix de jutjats no està aquí"

Funcionaris del cos de tramitació de Jutjat Social:

Positiva: "L'únic positiu són les vistes i la ubicació"

Negativa: "No tenim personal. Fem més funcions de les que ens pertocuen"

Positiva: "Trobo positiva la funcionalitat de l'edifici i l'espai"

Negativa: "No m'agrada la zona on està ubicat l'edifici. M'estimava molt més estar al centre de Girona"

Positiva: "Trobo que són positives les instal·lacions, la ubicació i les vistes"

Negativa: "Tenim una mancança de material terrible. Hi ha una desorganització bestial"

Funcionari del cos de tramitació de presidència de l'Audiència Provincial:

Positiva: "Nosaltres hem millorat molt de l'edifici on estàvem a aquest"

Negativa: "Hi ha una mica d'embolic amb el correu, però és una qüestió puntual"

Advocat:

Positiva: "Trobo positiva l'estructura de l'edifici"

Negativa: "Ha disminuït l'atenció personalitzada amb els lletrats"

Funcionaris del cos de tramitació Jutjat Contenciós Administratiu:

Positiva: "No hi ha res positiu"

Negativa: "L'únic objectiu és amortitzar places i això ho han aconseguit; la resta, si funciona o no, els és igual"

Positiva: "No puc dir res positiu"

Negativa: "L'estructura de l'edifici no permet la concentració per treballar"

Funcionària del cos de gestió de presidència de l'Audiència Provincial:

Positiva: "Jo estic molt contenta, però entenc els companys d'altres plantes, que no ho estan tant"

Negativa: "El canvi d'edifici i alhora la implantació de la nova oficina judicial ha provocat uns primers dies difícils, però tot necessita un rodatge"

Funcionari del cos de gestió Secció 1a civil de l'Audiència Provincial:

Positiva: "No tinc cap valoració positiva"

Negativa: "Tot funciona malament. Les notificacions als procuradors, que abans trigàvem 1 dia, ara en triguem 5. Ens han tret personal i faig funcions que no em pertocuen"

Funcionari en substitució del cos de gestió del Jutjat Social:

Positiva: "Amb el temps hi haurà menys atenció al públic i es podrà treballar millor"

Negativa: "La recepció d'escrius es fa a l'OAC, tarden moltíssim a repartir els escrits als jutjats i a vegades també s'extravien"

Funcionari del cos de gestió del Jutjat Social:

Positiva: "Cap valoració positiva, excepte que les vistes són molt maques, però no puc mirar-les perquè estic d'esquena a la finestra"

Negativa: "Molt mala organització. No tenim personal. Estem atenent el públic i fent el correu (el que anteriorment feien els agents) amb la qual cosa no tens temps de fer la feina que et pertoca"

Funcionari del cos de tramitació, Secció penal de l'Audiència Provincial:

Positiva: "Les funcions de treball estan més especialitzades i separades, per tant, a la llarga el treball serà més eficaç, i més bona l'atenció al públic"

Negativa: "S'ha començat a treballar sense tenir clares certes normes, i en alguns casos no se sap com actuar"

Advocats:

Positiva: "Unificació d'espai"

Negativa: "El servei comú, l'OAC, sempre està saturat"

Positiva: "Res"

Negativa: "La distribució dels ascensors no permet comunicar una part dels jutjats (menors, equip tècnic, etc.) amb l'altra banda (Social, Contenció Administratiu, etc.). Això implica que s'ha de tornar a baixar i recórrer tot el passadís per tornar a agafar els ascensors de l'altra part de l'edifici"

Negativa: "La descentralització. Hi ha massa distància entre un jutjat i l'altre. No té sentit que els documents es presentin al Nou Palau i que l'expedient es tramiti als altres jutjats"

Procuradora:

Positiva: "Funcionalitat de l'edifici"

Negativa: "No és operatiu el fet de presentar l'escrit en un edifici diferent del que es tramiten els procediments"
Mosso d'Esquadra:

Positiva: "La distribució de l'edifici"

Negativa: "Que no tots els funcionaris tenen pàrquing"

Operadors jurídics dels jutjats Contenció Administratiu de Girona

Positiva: "La bellesa de l'edifici"

Negativa: "S'ha creat massa burocràcia. Ara és tot molt caòtic. En atenció a la posada en marxa dels Serveis Comuns, cal dir que ara totes les notificacions s'han de realitzar per correu i amb avís de rebuda, amb el cost econòmic que això suposa (un mínim de 3 euros per avís de rebuda i 7/8 euros per quilogram) i dificulta també la tasca de l'advocat que, si no se'l notifica al despatx, haurà d'anar constantment a Correus a buscar els certificats"

Positiva: "L'estètica i l'espai de l'edifici. És agradable i està ben fet"

Negativa: "Poca funcionalitat, molts espais però molt desaprofitats i mala distribució dels funcionaris, ja que tenen un espai de treball molt reduït. Hi ha moltes sales que estan tancades, a l'espera que amplii el nombre de jutjats. A més, falten armaris pels expedients. La distribució dels armaris és molt dolenta"

Positiva: "Característiques de l'edifici"

Negativa: "Tot ha estat nefast, des de l'execució del trasllat, passant per la formació dels funcionaris, que no se'ls ha preparat prèviament en relació a les noves tasques a realitzar, sinó que s'ha fet a posteriori"

Batallé i Compte

LEXNET

Web amb prestacions i aplicacions
exclusives per a advocats

- Capta nous clients
 - Redueix despeses
 - Gestió del temps més eficient
- Aconsegueixi una presència de qualitat a Internet a preus competitius.

Batallé i Compte és una agència de comunicació especialitzada en el sector jurídic

www.batalleicompte.com

Positiva: "Res"

Negativa: "L'edifici està de cul a la ciutat i, a més, hi ha un excés de formigó a la façana que li dona l'aparença, des de l'interior, de trobar-te en una presó"

Positiva: "Res"

Negativa: "Amb aquesta prova pilot, l'oficina judicial ha estat un fracàs perquè mai s'ha volgut superar el paper. S'ha apostat per la tramitació electrònica només de paraula"

Positiva: "Res"

Negativa: "Hi ha un excés de sistemes de seguretat dins dels jutjats. Gairebé tota porta té col·locat un dispositiu d'identificació. A més, s'ha abusat de la restricció informàtica i no es pot ni accedir al calendari de l'ordinador. Ningú s'ocupa de restituir el paper ni el tòner"

Positiva: "Res"

Negativa: "Hi ha columnes als passadissos que no passen cap control de prevenció de riscos laborals, ja que tenen les cantonades descobertes / "vives".

Positiva: "Res"

Negativa: "Les sales d'audiència són massa petites i, malgrat els monitors instal·lats a les sales de vistes, destinats a videoconferències, seguim sense disposar de l'equip informàtic adequat per reproduir suports magnètics"

Positiva: "Res"

Negativa: "S'ha reduït la plantilla a la meitat i tenim la mateixa feina"

Jutjat de Menors:

Positiva: "L'edifici. Cal dir que hem guanyat molt en comparació a l'edifici del carrer Nou"

Negativa:

- "La porta d'entrada destinada als menors d'edat està inhabilitada"
- "Les garjoles dels menors haurien d'estar aïllades i, no obstant això, les comparteixen amb els adults. A més, les garjoles són molt fosques, grises i gens adequades, amb les reixes molt estretes. N'hi ha quatre: dues són molt petites i les altres dues són molt grans per una capacitat d'unes vint persones. A sobre, la càmera de seguretat vigila el passadís i no les garjoles, i els Mossos d'Esquadra no poden controlar els presos"
- "Hi ha molta seguretat per tot l'edifici però alhora no n'hi ha gens, tot està obert"
- "Hi ha un funcionari menys i no tenim auxiliis"

Personal de neteja:

Positiva: "Hi ha 7 o 8 persones treballant en la neteja de l'edifici i, i tot i que falta més personal, ens han donat feina"

Negatiu: "Hi ha vidres que no es poden netejar de cap manera perquè estan en una zona tancada"

El divendres 21 de setembre de 2012, a les 17.30 hores, es va celebrar un emotiu acte per batejar la nova plaça que presideix el nou Palau de Justícia de la ciutat, en homenatge al jutge gironí Josep M. Lidón Corbí (Girona, 1951 – Getxo, 2001).

El Sr. Lidón va destacar al llarg de la seva carrera com a jurista especialitzat en Dret Penal de menors, va ser catedràtic de la Universitat de Deusto i magistrat de l'Audiència Provincial de Biscaia. Malauradament, va ser assassinat per un membre de la banda terrorista ETA el 7 de novembre de 2001.

L'acte va començar amb la interpretació d'una de les cançons preferides del jutge, el "Cant dels Ocells", i següent

dament es van fer una sèrie d'intervencions de familiars i autoritats destacades en l'àmbit polític, policial i judicial.

El fill del magistrat, el Sr. Jordi Lidón, va parlar en nom de la família i, protagonitzant un emotiu discurs, va agrair l'acte exposant davant dels nombrosos presents que: "És un orgull. Segur que el meu pare ho està veient i està emocionat, sempre tenia un ull posat a Girona. El meu pare portava Girona al seu cor i des d'avui, sé que Girona porta el meu pare al cor".

Finalment, l'acte es va cloure amb "Mediterráneo", de Serrat. L'alcalde de Girona, el Sr. Carles Puigdemont i Casamajó, va descobrir la placa que homenatjava el jutge gironí Josep M. Lidón Corbí.

Advocats a Internet

Internet és un mitjà, no una finalitat. Ser a Internet no ha de ser l'objectiu de cap empresa sinó que hauria de ser una de les vies per assolir objectius com ara l'increment de facturació anual o reducció de despeses anuals; Internet és un vehicle utilitzat per la direcció estratègica i el màrqueting per promocionar i millorar la cadena de valor; sens dubte aquest mitjà ha esdevingut un substitut tecnològic de mitjans tradicionals que ha revolucionat les regles de l'estratègia empresarial.

Internet és un mitjà com ho és també la televisió, on existeixen multitud de canals destinats a informar, entretenir, ensenyar o vendre. A diferència de la televisió, Internet fa possible que qualsevol pugui disposar del seu propi canal en forma de web, pugui publicar continguts a altres canals o portals i, a més, permet que la comunicació flueixi en tots dos sentits —definició de web 2.0.

Pla estratègic

El fet de que publicar continguts a Internet sigui simple ha fet que existeixin multitud d'opcions a l'hora d'utilitzar aquest mitjà pels nostres interessos, per això abans de seguir les tendències cal tenir present:

- Dins l'exercici del dret quines son les variables competitives que defineixen el meu negoci i em serveixen per diferenciar-me? Servei, qualitat, innovació, preu, flexibilitat
- Quin és el meu objectiu? Promocionar el negoci i captar nous clients, donar un millor servei per fidelitzar els

clients, expandir o diversificar serveis, posicionar-me com a especialista i guanyar credibilitat, etc.

- Quins són els públics d'interès, no només clients sinó prescriptors o institucions i quins són els seus hàbits i procediments de decisió de compra.

La resposta a aquestes tres preguntes determina si per assolir els objectius hem de contractar un web, col·laborar en un bloc o tenir presència a les xarxes socials. Els següents punts poden servir de guia a l'hora de formar un criteri propi de quin camí seguir a Internet en funció del nostre negoci, els objectius i els públics.

Formació d'un criteri

Seguint amb l'analogia de la televisió, és com si decidíssim crear el nostre propi canal de televisió; s'ha de definir el format, la funcionalitat i el públic a qui va dirigit. En el cas de bufets d'advocats i gestories, les funcions més habituals i els paràmetres a tenir en compte son:

- *Captació de nous clients*: aconseguir nous clients mitjançant la comunicació eficient de les variables competitives del negoci i els fets diferenciadors que captivin el públic objectiu (grau d'especialització, qualitat/credibilitat/experiència, entorn d'actuació). És un fet que el grafisme del web influeix en un 80% sobre la percepció dels públics. Un potencial client quan es connecta per primera vegada a un web, en els 5 primers segons el seu inconscient és capaç d'identificar si el bufet/gestoria satisfà les seves necessitats i val la pena llegir el contingut.

- *Servei*: hi ha tecnologia que permet donar o millorar el servei a través d'Internet, com la gestió documental, que agilitza els tràmits i influeix en les despeses del despatx i estalvia temps als usuaris, el seguiment i les notificacions de tràmits personalitzats o notificacions sobre els canvis legislatius. En aquest cas la funcionalitat és primordial i en aquest cas el disseny gràfic passa a un segon terme, si no és que el 'servei' és una de les variables competitives que diferencien el bufet i aquesta qualitat s'hagi de promocionar al web. En qualsevol cas, tornariem a parlar de captació de nous clients.
- *Gestió interna*: molt similar al cas anterior, on el servei és de consum intern i a mode d'exemple es pot parlar de la sincronització d'agendes entre secretaria i advocats, reserva de sales de reunions, notificacions o circulars internes. En aquest cas la funcionalitat és essencial.

Posicionament web

Si la primera impressió que dóna el web al públic és important, que la trobin als cercadors entre milers de competidors també ho és. El posicionament web és el que permet aparèixer a les primeres posicions dels cercadors. Els cercadors com Google o Yahoo! són webs privats que disposen dels seus criteris 'secrets' per determinar qui surt a les primeres posicions de les cerques. Evidentment, com que es tracta de webs privats, disposen de mètodes de pagament que permeten que el web aparegui a portada en funció d'unes paraules clau de cerca, però de la mateixa manera que els anuncis no gaudeixen de la mateixa credibilitat que els webs posicionats de forma natural o orgànicament. El posicionament orgànic consta de:

- *Tecnologia*: la tecnologia en la qual està realitzada el web, influeix en el procés d'indexació de paraules clau i registre d'aquestes als cercadors.
- *Contingut*: segurament tant important com l'anterior o inclús més, ja que els cercadors disposen d'intel·ligència artificial que permet llegir el contingut del web per determinar quines són les paraules clau que descriuen millor el web; i aquestes es ponderen posteriorment amb paràmetres com el dinamisme del contingut. Si aquest és estàtic i no canvia difícilment sortirem a les primeres posicions de la cerca.
- *Tràfic*: Quan més gent visiti el web, més importància relativa donaran els cercadors a les paraules clau indexades. Aconseguir tràfic de forma lícita es realitza mitjançant enllaços d'altres webs cap al nostre o invertint en contingut i fent-lo dinàmic i atractiu. També existeixen formes no lícites de generar tràfic, les quals comencen a ser detectades pels cercadors i a ser penalitzades en la ponderació de les paraules clau.

Proveïdors i implantació

El següent pas és contractar el servei. Però, a qui? Existeixen diverses solucions i preus, amb diferències en el servei ofert:

- *Directoris empresarials o col·legials*: aparèixer en un llistat o disposar d'un mini web dins del web d'una associació o col·legi professional és una forma de disposar de presència a Internet força econòmica; tot i que disposa de moltes limitacions, com la capacitat de diferenciar-se de la resta de competidors per la manca d'assessorament professional, disseny gràfic massa genèric, poca capacitat de posicionament, no tenen la possibilitat de millorar el servei ofert als nostres clients. Tot plegat és una solució per disposar únicament de presència a Internet però no diferenciada i poc eficient en termes empresarials.
- *Fes-t'ho tu mateix*: darrerament s'han popularitzat una sèrie de webs que permeten que de forma fàcil un usuari pugui crear el seu propi web. També és una forma econòmica de disposar d'un web, encara que la inversió en temps i el resultat acaben sent deficients.
- *Agència de comunicació/publicitat*: Acostumen a estar formades per publicistes, dissenyadors gràfics i tècnics que formen un equip capaç d'entendre l'objectiu empresarial del client, el públic al qual es dirigeix i oferir una solució adient d'acord amb les possibilitats econòmiques del client. Aportant, doncs, un ampli ventall de possibilitats en preu i eficiència.

A continuació es mostra un quadre resum amb les opcions i paràmetres més significatius en l'elecció d'un web.

Xarxes Socials

Les xarxes socials en si mereixen un article, no obstant donaré unes pinzellades sobre la seva utilitat referida a l'exercici del dret.

Les xarxes més populars són Facebook, Blocs i microblocs, les quals tenen trets molt diferenciats pel que fa al consum de la informació i els hàbits dels consumidors en aquestes xarxes.

Facebook i similars són eficients per conversar i establir relacions; les empreses les fan servir com una tècnica de màrqueting relacional on pretenen fidelitzar els clients fent créixer el lligam entre el client i la marca. Tanmateix, és una font enorme d'informació, ja que els usuaris donen la seva opinió sobre productes, serveis, preferències, experiències, etc. Pot arribar a ser el millor estudi de mercat i al millor preu que es pugui obtenir.

Els microblocs com Twitter o LinkedIn són eficients per in-

formar, però no per establir converses. Twitter és de caràcter generalista i LinkedIn està orientat a entorns professionals, més propis de models B2B.

Per últim, els blocs són eficients per opinar, de forma que és una eina molt apreciada per aquells professionals que necessiten gestionar el seu prestigi i notorietat.

En tot cas, igual que els webs, les xarxes socials són una eina de màrqueting que s'ha de tractar com a tal si volem que doni els seus fruits; llavors s'han de definir objectius, posar en marxa les accions, mesurar els resultats mitjançant un seguit de mètriques i corregir les accions si els objectius no es compleixen.

Els webs i les xarxes socials poden i han de coexistir i els continguts a aquests canals han d'aparèixer de forma coordinada i coherent donada la freqüència d'ús dels públics. A continuació seleccionem una petita llista de recomanacions:

- Utilitzar el llenguatge idoni per a cada canal; utilitzar un

vocabulari professional i estàndard per al web, i un llenguatge més proper i col·loquial a xarxes com Twitter.

- Distribuir la informació d'acord amb la utilitat del canal. Per exemple, no utilitzar Facebook per distribuir notícies, per això hi ha els webs i Twitter per notificar als usuaris sobre la seva existència.
- La temporització dels missatges; cada canal té les seves particularitats pel que fa a quan i com es consumeix la informació; Twitter és de caràcter immediat, en canvi, al web o al bloc la informació pot romandre-hi setmanes abans de ser consumida.
- Coherència del missatge entre canals.
- Definició de mètriques i anàlisis en funció dels objectius
- Recordatori: a Facebook es conserva, a Twitter s'informa i als blocs s'opina.

Pere García Gutiérrez

Responsable d'àrea a Broadcom

Assessor a Batallé i Compte

<http://es.linkedin.com/in/peregarcia>

VENC DESPATX JURÍDIC EN ACTIU

PLANTA BAIXA, GARATGE, MOBLES, BIBLIOTECA JURÍDICA,
CARTERA DE CLIENTS, ETC...

UBICAT FRONT EDIFICI DE JUTJATS.

POBLACIÓ: SANT FELIU DE GUÍXOLS.

PREU MOLT INTERESSANT.

CONTACTE:

CARLOS (TEL. 669 70 13 34)

La Fiscalitat Immobiliària en els convenis matrimonials o de parelles estables

Introducció

El fet que en el nostre ordenament jurídic existeixin diferents règims econòmics matrimonials condiciona d'entrada la diferent tributació que cal suportar quan es produeixen traspassos i operacions patrimonials entre els cònjuges, ja sigui mentre perdura el matrimoni, ja sigui amb ocasió de la separació o el divorci dels seus membres.

Per altra banda, la igualtat de drets que la norma civil reconeix als convivents en parelles estables implica també la possibilitat que quan s'acaba la convivència es puguin realitzar transmissions immobiliàries per cessar en el condomini dels béns adquirits en proindivís o en reconeixement de drets a favor d'un dels membres de la parella imposat pel legislador en béns que no necessàriament tenen titularitat comuna.

Els impostos que graven aquestes operacions entre particulars són l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats (ITPAJD) i l'impost sobre successions i donacions (ISD), en funció si tenen caràcter onerosos o lucratiu.

Mentre el primer impost preveu l'exempció en les *aportacions de béns i drets verificats pels cònjuges a la societat conjugal, les adjudicacions que al seu favor i en pagament de les mateixes es verifiquin a la seva dissolució i les transmissions que per tal causa es facin als cònjuges en pagament del seu haver en els guanys*, en l'article 45.I.B.3 del text refós de l'ITPAJD (RDL 1/1993, de 24 de setembre), res preveu específicament per aquestes transmissions entre persones lligades per vincle matrimonial o de convivència la normativa reguladora de l'ISD.

Cap cosa impedeix els cònjuges o convivents en parella estable transmetre's lliurement béns propis, ja sigui amb causa onerosa o gratuïta i amb tributació per l'adquirent en l'ITPAJD o en l'ISD, talment com ho farien amb un tercer.

Ara bé, no és pas tant pacífica la tributació dels desplaçaments patrimonials derivats d'operacions civils singulars amb motiu o per conseqüència de l'existència d'un lligam matrimonial o de convivència entre els que hi intervenen quan tenen la causa en una crisi matrimonial o de convivència. I això és així perquè és indubtable que aquest patrimoni s'ha anat forjant al llarg del temps mentre ha existit una *afectio societatis* o voluntat de posar unes coses en comú i com un reflex més de projecció d'una vida compartida.

A Catalunya, com sabem, si no es fan capítols matrimonials, el règim econòmic matrimonial és el de separació de béns, regulat pels apartats 1 a 12 de l'article 232 del Codi civil de Catalunya. Això suposa, doncs, que cada cònjuge conserva

i posseeix el ple domini dels béns que té al seu nom. Si no es vol, mentre s'està casat, no s'ha de compartir la titularitat de cap bé amb l'altre cònjuge. Altra cosa, freqüent en la pràctica, és l'adquisició proindivís dels immobles que compren —sobretot si són tots dos cònjuges qui els paguen. Cosa diferent es produeix en la *societat de guanys* del dret civil espanyol, o del règim matrimonial de la comunitat de béns del Codi civil català, en els quals es dóna per entès que tota adquisició patrimonial de caràcter onerosos que fan els seus membres, llevat que es justifiqui que la facilita un bé privatiu, forçosament ho fan per a posar-los en comú.

Per començar a endinsar-nos en el tema, és bo de recordar la Sentència del Tribunal Suprem de 30 d'abril de 2010 que, ara per ara, deixa clar que l'exempció que preveu l'article transcrit al començament, sobre les aportacions a la societat conjugal i les adjudicacions que al seu favor i en pagament d'elles es fan a la seva dissolució en pagament de l'haver en els guanys, només és aplicable quan existeix un patrimoni autònom, separat i comú, del qual en són titulars indistintament ambdós cònjuges, sense que cap d'ells tingui una quota determinada sobre els béns i drets que l'integren, sorgint solament en el moment de la seva dissolució un dret a rescabalar-se per la seva participació.

En canvi, la resolució esmentada diu que en el règim de separació de béns no existeix cap comunitat patrimonial per raó del matrimoni i que, en tot cas, el fet de posar en comú béns i drets per part dels cònjuges en res es distingeix amb el que poden fer persones que no estan lligades per cap vincle matrimonial. Cada un dels propietaris reté la propietat sobre la part que li correspon, amb potestat d'alienar-la, cedir-la o hipotecar-la lliurement sense el consentiment de l'altra part. Per tant, doncs, una primera conclusió a la qual arribem és que quan en un conveni regulador de separació matrimonial o divorci, de matrimoni en règim de separació de béns, s'instrumenta el cessament del proindivís dels béns comuns amb repartiment de dos lots d'igual valor, no es gaudeix de l'exempció en l'ITPAJD. En aquest punt cal aclarir que si la dissolució de la comunitat es formalitza en escriptura notarial l'impost que s'aplica és per la modalitat d'actes jurídics documentats (AJD), mentre que si es fa mitjançant un document judicial, en la sentència de la separació o del divorci, no resta subjecta a aquesta modalitat impositiva.

Quan el règim econòmic és el de la societat de guanys o qualsevol altre que contempli la posada en comú de béns i drets per raó del matrimoni, la dissolució de la comunitat per document notarial, sense excessos d'adjudicació, gaudeix de l'exempció d'AJD. De totes maneres, però, aquesta exempció no s'estén, igual que en el règim de separació de béns, als excessos d'adjudicació que puguin existir a favor

d'un dels comuners. Aquests excessos d'adjudicació poden ser compensats per l'altre part o obeir a un ànim de liberalitat, la qual cosa determina la seva tributació per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses o per la de donació.

Respecte al primer dels tributs, l'article 32.3 del reglament de l'ITPAJD (RD 828/1995, de 29 de maig) estableix que *tampoc motivaran liquidació per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses els excessos d'adjudicació declarats que resultin de les adjudicacions de béns que siguin efecte patrimonial de la dissolució del matrimoni o del canvi del seu règim econòmic, quan siguin conseqüència necessària de l'adjudicació a un dels cònjuges de l'habitatge habitual del matrimoni*. En canvi, com s'ha dit al començament d'aquestes ratlles, cap exempció o no subjecció preveu la normativa reguladora de l'ISD pels increments de patrimoni a títol gratuït que es produeixen a conseqüència d'operacions amb motiu o cessament d'una relació matrimonial i, per extensió, en l'extinció de la convivència de parella estable.

Capítols matrimonials

Mitjançant els capítols matrimonials, entre altres negocis jurídics, els cònjuges poden determinar el règim econòmic matrimonial diferent al que per veïnatge civil els pertoca. Com hem dit, a manca de pacte en contrari, als catalans ens és aplicable el de separació de béns, amb tot el que això comporta tant des del punt de vista civil com tributari. Quan es canvia el règim matrimonial de separació de béns i es passa al de comunitat es pacta que els guanys obtinguts indistintament per qualsevol dels cònjuges a partir d'aquell moment i els béns als quals es confereixen aquest caràcter esdevenen comuns. En conseqüència, és possible que en aquell moment s'aportin a la comunitat matrimonial béns o participacions que fins aleshores esdevenien privatis. L'article 45.I.B.3 de la Llei de l'ITPAJD exigeix que per a gaudir d'exempció tributària no es produeixin excessos d'aportació, és a dir, que el valor dels béns aportats per cada cònjuge sigui equivalent. En cas contrari, el que aporta en comú menys valor que no pas l'altre haurà de tributar per l'ISD, com a donació, per l'increment patrimonial que li suposa veure's afavorit pel fet que amb una aportació menor participa per igual que l'altre en la comunitat.

En el supòsit contrari, és a dir, quan del règim de comunitat de béns es passa al de separació, els béns que es posseïen pel primer s'han d'adjudicar als cònjuges de forma proporcional. Si és així, les transmissions que es fan en pagament de la participació en la comunitat matrimonial gaudeixen d'exempció tributària. En cas contrari, quan hi ha excessos d'adjudicació es meritara una liquidació per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses o per donació, segons si aquest excés esmentat és oneros o lucratiu.

Conveni de separació, divorci o nul·litat del matrimoni

L'article 233-2 del Codi civil de Catalunya disposa que si els cònjuges insten de comú acord el divorci, la separació judicial o l'adopció o modificació de mesures reguladores de les conseqüències de la nul·litat del matrimoni, o si ho fa un d'ells amb el consentiment de l'altre, han d'acompanyar

l'escrit inicial amb un conveni regulador.

Aquest conveni, entre altres qüestions relatives als fills comuns que es troben sota la seva potestat o l'atorgament d'aliments per als fills majors d'edat o emancipats que no tinguin recursos econòmics propis, pot regular, si és el cas, la prestació compensatòria al cònjuge que es veu més afectat per la crisi matrimonial, l'atribució o distribució de l'ús de l'habitatge familiar amb el seu parament, la compensació econòmica per raó del treball i la liquidació del règim econòmic matrimonial i la divisió dels béns en comunitat ordinària indivisa.

Sovint aquestes operacions suposen la transmissió de béns o drets immobiliaris entre els cònjuges i, per això, quan s'esdevé cal preveure'n les seves repercussions fiscals.

Si la prestació compensatòria a favor del cònjuge que veu empitjorada la situació econòmica consisteix en una quantitat dinerària, tal com preveu l'article 232-8 del Codi civil català, ja sigui en forma de capital o de pensió, no existeix tributació per l'ITPAJD ni per l'ISD, encara que té repercussió en l'impost sobre la renda de les persones físiques. Ara bé, quan el pagament de la prestació compensatòria es fa amb l'atribució de béns o drets reals es produeix el fet imposable d'adjudicació en pagament de deutes, operació subjecta a la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, d'acord amb l'article 7.2.a) del text refós de la Llei de l'ITPAJD. Si els béns o drets reals entregats són de naturalesa immobiliària el tipus que s'aplica és del 8%; en canvi, si són de naturalesa mobiliària es tributarà al 4% del seu valor.

De la mateixa manera es tributa quan se substitueix la compensació econòmica per raó del treball d'un dels cònjuges en separació de béns al qual l'altre li entrega en pagament béns o drets mobiliaris o immobiliaris. Els subjecte passiu és l'adquirent i la base imposable estarà constituïda pel valor real d'allò que és objecte de transmissió.

El conveni regulador també pot preveure l'atribució a un dels cònjuges o la distribució de l'ús de l'habitatge familiar amb el seu parament. Tot això amb independència que la titularitat de l'habitatge familiar correspongui a l'altre cònjuge, a la comunitat matrimonial o a tots dos proindivís en comunitat ordinària. S'ha discutit molt per la doctrina sobre la naturalesa real o personal d'aquest dret d'ús, encara que és oposable com un dret d'ocupació enfront de tercers i, per tant, inscriptible en el registre de la propietat. La Direcció General de Registres i Notariat del Ministeri de Justícia considera finalment que l'ús de l'habitatge familiar derivat d'una resolució judicial en l'àmbit familiar no es considera un dret real. És evident que la constitució d'aquest dret a favor del cònjuge que no té cap mena de participació dominical en l'habitatge li suposa un desplaçament patrimonial cap al seu favor. Ara bé, aquest dret encara que avaluable econòmicament no neix per cap negoci jurídic de caràcter oneros o lucratiu realitzat pels interessats en el mateix conveni, sinó que neix precisament de la voluntat del legislador en reconèixer la continuïtat del concepte d'habitatge familiar més enllà de la separació o divorci dels membres del matrimoni. Per tant, doncs, la seva repercussió tributària és totalment neutra; això és, no està subjecte ni a l'ITPAJD ni a l'ISD, sens perjudici, al nostre pa-

rer, que la renúncia de l'ús de l'habitatge familiar fet després d'haver-lo acceptat ha de tributar per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses o per donacions, segons si es produeix a canvi d'una contraprestació o d'un ànim de liberalitat. Finalment, tampoc es produeix la imposició per la modalitat d'actes jurídics documentats, ja que la seva constitució s'instrumenta mitjançant sentència judicial.

Com hem dit al començament, en el règim econòmic de separació de béns es considera que la participació de cada cònjuge en els béns comuns té caràcter privatiu, per la qual cosa en el moment de cessar en el condomini no hi ha cap diferència amb la dissolució de la comunitat integrada per persones sense vincle matrimonial o sentimental.

En la dissolució de comunitats cal tenir en compte l'article 61.2 del Reial decret 828/1995, de 29 de maig, pel qual s'aprova el reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, quan diu: *"La dissolució de comunitats de béns que no hagin realitzat activitats empresarials, sempre que les adjudicacions guardin la deguda proporció amb les quotes de titularitat, només tributaran si escau per actes jurídics documentats"*.

Per tant, d'acord amb aquest precepte, la dissolució d'una comunitat de béns que no hagi desenvolupat activitats econòmiques, així com la posterior adjudicació de les parts que en resulten, en proporció a la respectiva quota de participació, i en el cas que es documenti en escriptura pública, està subjecta a la modalitat impositiva d'actes jurídics documentats, d'acord amb el que preveu l'article 31.2 de la Llei l'ITPAJD: *"Les primeres còpies d'escriptures i actes notariales, quan tinguin per objecte quantitat o cosa avaluable, continguin actes o contractes inscriptibles en els Registres de la Propietat, Mercantil, de la Propietat Industrial i de Béns Mobles no subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions o als conceptes compresos en els nombres 1 i 2 de l'article 1r. d'aquesta Llei, tributaran, a més, al tipus de gravamen que, conforme al previst en la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les Comunitats Autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, hagi estat aprovat per la Comunitat Autònoma"*

D'altra banda, si com a conseqüència de la dissolució es produeixen excessos d'adjudicació, és a dir, si algun comuner s'adjudica més del que li correspon en atenció a la seva quota de participació, aleshores aquest excés és considerat a efectes de l'impost com a transmissió patrimonial onerosa segons l'article 7.2.B) del RD legislatiu 1/1993, de 24 de setembre:

*"2. Es consideraran transmissions patrimonials a l'efecte de liquidació i pagament de l'impost:
(...)*

B) Els excessos d'adjudicació declarats, excepte els quals sorgeixen de donar compliment al que es disposa en els articles 821, 829, 1.056 (segon) i 1.062 (primer) del Codi civil i Disposicions de Dret Foral, basades en el mateix fonament."

D'acord amb el que estableix l'article 1062 del Codi civil: *"Quan una cosa sigui indivisible o desmereixi molt per la seva divisió, podrà adjudicar-se a un, a qualitat d'abonar als altres l'excés en diners."*

Per tant, només tributen per la modalitat d'AJD aquells excessos d'adjudicació que es produeixen en la dissolució d'una comunitat, formalitzada en escriptura notarial, quan els béns que la componen són indivisibles o la seva divisió els fa desmereixen molt, sempre que es compensi la resta de comuners en diners. Si es produeix un excés d'adjudicació que no estigui inclòs en aquesta previsió, tributarà en la modalitat de transmissió patrimonial onerosa al tipus del 8% (béns immobles) o del 4% (béns mobles), essent la base imposable el valor de l'excés que s'adquireix.

En aquest punt, és interessant aclarir que sovint en convenis matrimonials signats a causa de separació o divorci l'excés d'adjudicació d'un dels cònjuges es compensa amb béns on l'altre no hi participa, per la qual cosa no és aplicable l'excepció de la tributació de l'excés d'adjudicació per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, ja que el que s'està fent és una veritable permuta.

Finalment, cal esmentar la possibilitat, sovint utilitzada, de pactar en el conveni regulador de la separació o divorci altres operacions de caràcter immobiliari que no deriven necessàriament de la liquidació del règim econòmic matrimonial (operacions de permutes, adjudicacions en pagament de deutes, donacions a favor dels fills, etc.), les quals tributen per l'ITPAJD o per l'ISD, segons correspongui.

Conveni d'extinció de la parella estable

D'acord amb l'article 234-6 del Codi civil de Catalunya, després del cessament de la convivència, els convivents, de comú acord o un d'ells amb el consentiment de l'altre, poden sotmetre a l'aprovació judicial una proposta de conveni, en el qual també es poden pactar operacions de transmissió de béns. A semblança del conveni regulador de la separació o divorci, els que cessen en la convivència poden atribuir o distribuir l'ús de l'habitatge familiar i el seu parament a favor del que té la guarda dels fills o del que en tingui més necessitat. De la mateixa manera, es pot reconèixer una compensació econòmica per raó del treball i una prestació alimentària si la convivència ha minvat la capacitat d'un dels convivents d'obtenir ingressos o si té la guarda dels fills comuns i això li minva la capacitat d'obtenir ingressos.

Per tant, doncs, llevat de l'exempció prevista específicament pels membres del matrimoni en l'article 45.I.B.3 de la Llei de l'ITPAJD i la no subjecció de l'article 32.3 del seu reglament, no hi ha cap diferència substancial en la tributació per les transmissions immobiliàries o mobiliàries que es poden acordar en els convenis reguladors de les separacions matrimonials, divorcis o extinció de parella estable.

Lluís Camps i Sagué

Cap de Servei de Gestió Tributària
de l'Agència Tributària de Catalunya a Girona

Jaime Serrano De Quintana

Un gironí d'arrel, advocat de tradició familiar i, fins ara, el lletrat del Fons de Garantia Salarial. Actualment, com diu ell, “jubiloso, que no jubilado”.

Abans que res, gràcies per acceptar tan gratament aquesta entrevista i felicitats per la jubilació! Tot i que, si li sembla bé, començarem pel principi... on va néixer?

“Jo sóc nascut a la plaça del Vi”! Vaig ser batejat a la Catedral, vaig fer la primera comunió amb les Filles de Sant Josep, vaig rebre la confirmació a la capella del Govern Militar i em vaig casar a la Catedral... tot a pocs metres. O sigui, sóc gironí de cap a peus.

I on va estudiar?

La carrera? A Saragossa. Sóc de Girona i dubtava d'anar a Barcelona, però de fet sempre he sentit aversió per les grans ciutats. M'agrada que siguin com més provincianes millor. Si Girona ja la veig massa gran, imagineu-vos! Llavors ho vaig preguntar al meu pare, que coneixia Saragossa i li agradava, li vaig dir que Barcelona era massa gran i d'aquesta manera vaig decidir marxar a estudiar allà.

Sempre dic que sóc un gironí a l'escala activa i un saragossà a l'escala de complement. A Saragossa hi vaig estar molt bé, vaig fer-hi la carrera —per cert, molt dura— i fins i tot vaig fer durant un temps de col·laborador de càtedra de Dret Polític i Constitucional a la facultat. Aquests són els meus estudis, tot i que he després també he fet altres coses: Ciències Polítiques a Madrid, Dret Canònic a Navarra i Criminologia a Madrid, però això ja ha sigut molt posterior.

Aleshores la docència va ser circumstancial o vocacional?

Sempre ha sigut vocacional. Sóc un professor frustrat en aquest sentit. A mi la universitat sempre m'ha agradat, i m'hauria agradat, si hagués pogut, ser professor de primària, professor de secundària d'història o filosofia

i professor de la facultat de Dret Internacional Públic i, sobretot, de Dret Polític. Però em vaig adonar que la vida de l'ensenyament universitari és molt tancada. Era una oclocràcia i vaig decidir no continuar allà. A més a més, enyorava Girona i vaig preferir tornar a la meua terra, amb la família, i un cop a Girona, cap al 1976, vaig entrar a treballar a l'antiga Organització Sindical on, per cert, vaig aprendre-hi molt. Al cap d'un any de ser-hi ja vaig exercir, tot i que podíem triar quedar-nos als despatxos interns de consulta o anar on abans en deien de la Magistratura de Treball: “*al ruedo!*” Després em vaig instruir i vaig fer d'advocat de torn d'ofici i vaig fer les meves primeres passes en dret penal. De tota manera, però, no vaig ser mai un Lombroso.

Segueixi, sisplau. Com va ser la seva època d'advocat d'ofici?

M'hi vaig matricular i el que tenia clar era que l'exercici lliure no era la meua vocació. El dret té tres grans sortides: advocat d'empresa, exercici lliure i administració pública. I jo tenia clar que havia estudiat Dret per treballar a l'Administració Pública. Volia ser funcionari, això ho dic clarament. Tota la resta era accidental. Ara, així com tenia clar que el dret fiscal no m'hauria agradat, el penal sí que m'agradava, hi tenia interès i m'hi abocava. Un fet curiós és que en un dels primers assumptes que vaig tenir d'ofici vaig debutar a l'Audiència amb Manel Mir, Carles Monguïlod, Jaume Gascón i Joan Muntada. A part de ser un dels meus primers judicis, va ser el primer a l'Audiència de Monguïlod. Una anècdota.

I el dret penal m'agradava però, clar, preparar seriosament els sumaris i treballar també al Ministeri de Treball, al Fons, em generava molt d'estrès. El que no podia fer era deixar la feina a l'administració per defensar temes privats o a la inversa, no podia preparar una defensa completa al cent per cent perquè treballava. Així que amb això i sabent que hi ha penalistes millors que jo, vaig triar l'administració pública.

Quants anys va estar treballant d'advocat d'ofici?

Des de l'any 1976-77, que va ser quan em vaig col·legiar, fins a l'any 1980. L'últim assumpte que vaig portar d'ofici va ser una adopció. Per mi, ser advocat d'ofici era un complement però no pels diners sinó per tenir l'orgull d'estar col·legiat a Girona, aquesta és la veritat. Tot i això, i tot i que tenia compatibilitat per seguir a totes dues feines, tenia massa estrès i a mi m'agrada més dedicar-me a una sola cosa ben feta que fer-ne dues o tres de malament.

Quan va començar a treballar al fons de Garantia Salarial?

Més tard. Amb el canvi de règim, l'any 1977 em van passar al Ministeri de Treball, i al 1979 em van passar al Fogasa, on vaig treballar-hi de lletrat i com a advocat substituït de l'Estat fins al 1997, que em van traslladar al Departament de Costes com a cap d'Actuació Administrativa. I no va ser fins al 2003 que vaig reincorporar-me al Fogasa perquè va quedar vacant la plaça d'un dels meus companys, que s'havia jubilat. A partir de llavors he estat sempre al Fogasa.

I tot això sense sortir de Girona. Fixeu-vos si sóc fidel a la ciutat i a la feina que no m'he mogut ni d'edifici ni de passadís, ja que si Fogasa està ubicada en un costat, el Departament de Costes estava a l'altre! I ofertes per marxar de Girona no me n'han faltat...

Pel que fa a l'exercici al Fogasa, imaginem que deu haver passat diferents etapes, de la mateixa manera que anaven legislant i s'anava ampliant les seves competències. Per vostè, quins han sigut els punts d'inflexió, que han canviat més el Fogasa i l'han convertit en el que és actualment?

Ui! Podria parlar molt sobre això però intentaré fer-ne un resum. De fet, és una qüestió més política que jurídica. El Fogasa és una institució que es va crear meravellosament amb la idea que si una empresa no podia pagar el sou o les indemnitzacions per acomiadament dels treballadors, un fons públic abonés aquestes quantitats. Però Espanya, amics meus, no és l'Espanya només de Don Quijote i Sancho, és també l'Espanya de Lazarillo de Tormes. És l'Espanya de la picaresca! Què va passar? Que malauradament es va donar la volta al concepte i el que era un principi de subrogació, per a molts, dins l'entorn professional, es va considerar com un complement. D'aquesta manera es comptava sempre amb el Fogasa per pactar les indemnitzacions. Aleshores el que va començar sent bo, el frau de llei li va donar la volta.

Avui dia, penso, la legislació laboral d'Espanya s'assembla a la falla del burrito de Lora, que és la següent: "Hi havia una vegada un burro a Lora, que era molt gran i molt fort però que ahora era molt gandul. Un dia es va casar amb una somera que era molt petita però molt treballadora, i van tenir un fill que va sortir petit i gandul". Això, segons com ho veig jo, és el que ha passat a Espanya. Hem agafat el pitjor del liberalisme econòmic i el pitjor del socialisme. Hi hauria d'haver una reforma radical en el dret processal i material, i concretament en el dret que afecta el Fogasa.

Pel que insinua, proposa un canvi de 180 graus. Per on començaria?

A veure, en primer lloc —i no només parlo de Girona—, augmentaria la plantilla de funcionaris i implantaria sous millors perquè hi ha pocs funcionaris i, a més, estan mal pagats!

En aquest moment hi ha quatre jutjats Socials —si comptem els de Girona i Figueres—, i un jutjat Mercantil, i farien falta tres lletrats per poder assistir a tots els judicis i fer tots els tràmits pertinents, a més d'un cap d'unitat. I

resulta que he estat molt temps sol exercint de lletrat i fins i tot durant un temps vaig haver de fer de cap de la Unitat Accidental..

Actualment, també hi ha una companya sola —molt eficient, per cert—, que, a més de lletrat/da també és cap de la Unitat Accidental. Aquesta senyora, doncs, no pot fer miracles perquè el do de la ubiqüitat només el té un sant com el pare Piu de Pietrelcina, i jo tampoc sóc sant Jaime Serrano!

Així doncs, fa falta una reforma total de plantilla, i si a Girona fan falta tres lletrats, a la resta de l'Estat també en fan falta, perquè hi ha províncies on no en tenen i hi ha un o dos administratius.

Però sí que a mi m'ha passat alguna vegada d'arribar i estar sol al despatx i haver d'obrir la porta, segellar i agafar el telèfon. És la veritat! Els auxiliars em donaven la documentació dels procediments i jo marxava al vespre cap a casa i sempre em preparava els judicis fins a la 1 o les 2 de la matinada. I últimament —i no m'agradaria exagerar, que ha sigut aquests últims mesos—, els auxiliars estaven tan ocupats enllestit expedients que la documentació me l'havia de buscar jo i m'he hagut de preparar els judicis fins a les 3 de la matinada o més! I tampoc podia assistir a tots els judicis! Sempre m'ha passat que tenia judicis als Jutjats Socials 1, 2 i 3 de Girona i a Figueres. Com podeu entendre, estic molt lluny de la divinitat!

Quines altres reformes s'haurien d'aplicar?

Doncs les relacionades amb qüestions de fons i procediment. Per exemple, suprimiria les indemnitzacions del Fogasa pel que fa a les conciliacions. El tràmit administratiu (CMAC) es podria obviar amb tots els respectes pels companys, que podrien ser destinats a missions jurídiques (INEM, Fogasa, per exemple). La conciliació no hauria d'afectar per res el Fogasa. Si una persona vol conciliar-se ha d'assumir-ne la responsabilitat perquè és molt fàcil fer-ho sabent que pagarà Fogasa.

Un altre exemple —ara de caràcter processal— seria reformar tot el que fa referència a l'assentiment de la demanda, perquè és molt fàcil assentir la demanda sabent que Fogasa pagarà. I és clar que Fogasa s'hi pot oposar, però què passaria si l'advocat de Fogasa no hi pogués assistir? Doncs que el demandant assenteix i es dicta una sentència condemnatòria perquè acabi pagant Fogasa. Jo proposaria una reforma a través de la qual, en casos de no compareixença del Fogasa —insisteixo en el fet que no podem anar a tots els judicis—, i abans de dictar-se sentència, es sollicités un informe al Fogasa perquè el seu lletrat pogués acreditar si l'antiguitat i el sou són els que haurien de ser, etc.

També s'hauria de reformar, per exemple, l'article 33.8 de l'Estatut dels Treballadors, o el fet que les qüestions de tipus econòmic, tècnic o administratiu hagin de ser sempre estudiades i analitzades per via administrativa, encara que facin referència a un treballador. Fins i tot se'n

podria fer partícips la Inspecció d'Hisenda o la de Comerç i, si fos necessari, crear una figura d'arbitratge i examinar l'expedient administratiu amb l'objectiu d'esbrinar si hi ha causes econòmiques, tècniques o organitzatives per tancar l'empresa, etc. Si després d'aquesta resolució s'ha de recórrer al jutjat Social, doncs perfecte, sempre que aquest sol·licités l'expedient administratiu per estudiar-lo.

Què passa amb els acomiadaments objectius per causes econòmiques? L'economista que porta la part demandada presenta unes dades econòmiques per acreditar l'acomiadament objectiu, i aquestes dades, per molt que l'economista en sàpiga molt, no hi ha manera d'avaluar-les realment. I al magistrat li passa el mateix.

Una altra reforma que faria l'aplicaria al desistiment per incompareixença. Suposem, per exemple, que es presenta una demanda i que el demandat s'ha de pagar un advocat perquè el defensi, i també alguns pèrits o testimonis. Ah, però si el demandant no compareix, qui paga les despeses del demandat? Penso que s'haurien de dictar unes mesures perquè el demandant que ha desistit sense més ni més acabi pagant, a banda d'una multa per temeritat, les despeses que ha ocasionat al demandat. Perquè, si no, això és una injustícia! O bé, en el moment d'al·legar el desistiment, justificar-ne el motiu i, si fos per haver-se conciliat, no s'hi podria dir res. No obstant això, si l'actor ha demandat per error o amb temeritat i per mala fe, aleshores hauria de rescabalar-se el demandat segons el criteri del jutge.

El fet que el Fogasa pugui informar-ne per escrit no faria que no fos necessària l'assistència de l'advocat del Fogasa i acabarien per no anar a les vistes?

No, l'advocat del Fogasa és necessari. Només seria en els casos en què no hi pogués anar. Seria com un control en determinats casos només.

L'any passat es van pagar 1.400 milions d'euros i a l'àmbit estatal, 21.000. El Fogasa ha de pagar quan l'empresa es declara insolvent, però què passa llavors amb els administradors de les empreses? S'haurien de valorar les responsabilitats empresarials.

Què en pensa de la idea que alguna vegada s'ha comentat de modificar la legislació per fer que cada treballador tingui un fons de capitalització propi, i que quan hagi de cobrar del Fogasa cobri d'aquest fons?

Hi hauria injustícies en casos, per exemple, de treballadors que no haurien pogut capitalitzar. El fons públic em sembla bé. Un dels encerts del Fogasa, per exemple és la insolvència tècnica: que l'empresa posi béns damunt la taula (col·loquialment parlant) i el Fogasa l'ajudi perquè no hagi de tancar. El que s'hauria de fer és no facilitar l'acomiadament de l'empresa, sinó que si s'acredita que té problemes, se l'hauria de recolzar amb mesures com, per exemple, paralitzar el cobrament d'impostos fins que no es recuperés, suspendre el cobrament dels impostos o cotitzacions de la Seguretat Social de l'empresa... i

d'aquesta manera es podrien mantenir els llocs de feina. Això s'hauria de reformar.

A col·lació de lo que diu, què pensaria si l'advocat del Fogasa presentés instructa, tal com passa amb els advocats de l'Estat?

L'advocat de l'Estat presenta instructa però el judici és verbal. Hi hauria d'haver una institucionalització, i no que sigui de forma discrecional. S'hauria d'institucionalitzar una URE (Unidad de Recaudación Ejecutiva) al Fogasa. L'advocat del Fogasa no pot estar pendent de la recuperació de les prestacions abonades per aquelles empreses que són declarades insolvents. Hi hauria d'haver un organisme del Fogasa que s'hi dediqués i fos especialitzat, no només format per juristes sinó també per gent especialitzada en economia, que es dediqués a buscar i recaptar.

Ens ha dit que les últimes reformes legislatives no li semblen correctes. Què en pensa de la supressió dels salaris de tramitació?

No n'és un dels pitjors aspectes, tot i que és un problema. L'important seria evitar el frau. Qui ho necessiti sí que l'hauria de cobrar.

De la seva carrera professional, aquests últims anys han sigut els més difícils?

Durant aquests últims anys el volum de feina ha estat inabastable. Ja he explicat abans a quina hora acabava de preparar els judicis i que m'emportava la feina a casa. Però no només jo sinó que tots hem estat així. El cansament físic i psíquic per aquesta acumulació de feina l'he notat molt aquests darrers anys.

I els anys que ha gaudit més amb la feina, quins han sigut?

Gaudir, he gaudit sempre. M'agrada la toga i el tracte amb els companys. Els anys que tenia més temps per dedicar a cada cas i anar a tots els judicis són els que m'ho he passat millor.

I en general, al llarg de la meua trajectòria professional m'ho he passat molt bé amb els companys. Tinc una bona relació amb tots ells, espero mantenir-ho i sempre estaré disposat a ajudar-los en la mesura que pugui. Sempre s'ha de mantenir el bon humor. L'advocat Joan Condom Gratacós —QEPD—, deia: "Cap client mereix que dos advocats es barallin". Em queda un bon regust de boca havent defensat el Fons però sempre mantenint bon tracte amb els lletrats. Sempre he tingut clar que l'advocat contrari era un company com jo. El bon tracte entre companys és important. Jo deia, citant *mutatis mutandi* el Sr. José Ortega Gasset: "Yo soy mi esencia y el Fogasa es mi accidente".

Algun judici que recordi?

Dos casos molt curiosos. Un va ser amb un advocat laboralista, que es va allargar bastant. Vam acabar a les

18:30-19:00 de la tarda. Va ser un cas de manual. Es tractava de dues empreses que es dedicaven al mateix, tenien els mateixos treballadors, una a Barcelona i l'altra a Girona. Es va demostrar que les nòmines de l'empresa de Girona es feien a Barcelona. Per mi era una unitat d'empresa molt clara. La sentència va ser favorable a la meva tesi i la tesis dels lletrats actors, per contra, es va perdre en el TSJC. Aquest tema per mi va ser un cop dur.

Un altre cas va ser un assumpte en el qual un hotel s'havia convertit en un prostíbul de luxe. Un treballador va demanar l'extinció per modificació substancial de les circumstàncies del contracte, però no se li va concedir.

Recordo també una conciliació, quan era lletrat sindical, en la qual vaig pactar un pagament fraccionat, i la persona era demandada com a empresària. Al cap d'uns anys de treballar d'advocat del Fogasa vaig tenir un procediment en què la mateixa persona n'era el demandant. Al final del judici vaig haver de dir a l'informe que lamentava que al Fogasa no hi haguessin vasos comunicants perquè aquesta persona hauria de pagar amb els diners que cobraria aleshores del Fogasa el deute impagat que tenia com a empresari del seu treballador. M'he trobat amb diverses injustícies.

El pitjor cas, a part dels que he comentat, el pitjor moment de la meua carrera professional va ser un judici en què l'advocat actor va venir al judici mentre es moria la seva mare. Li vaig comentar que en demanés la suspensió però no va voler. Els minuts que s'allargaven durant el judici se'm van fer eternals, va ser el pitjor moment judicial. Un professional del dret que no demani la suspensió i defensi el seu client després d'haver-se passat la nit en blanc perquè té la mare a l'hospital... en aquest judici ho vaig passar molt malament, vaig patir. El recordaré tota la vida.

Si algú que aprecia li comenta que vol dedicar-se a l'exercici, quin consell li donaria?

Si és per vocació em sembla molt bé, però s'ha d'anar en compte amb la idea que es té de l'advocacia, que no sigui massa idíl·lica o econòmica, perquè s'ha de treballar molt dur i és una professió difícil. Li exposaria els punts negres de la professió abans que els punts blancs, i després que la persona decideixi.

I per vostè quins són aquests punts negres?

Tothom hauria de saber que la nostra feina és molt dura, una de les més dures; molt estressant i molt mal reconeguda, perquè fixeu-vos que ara som considerats com a simples assalariats del dret i no pas —com a l'època del meu avi— com a senyors advocats. Malauradament avui dia és així. Crec que s'ha proletaritzat tot, en el bon sentit de la paraula i amb tot el respecte cap a les persones proletàries.

Una altra cosa que li diria és que l'advocat està mal pagat si es té en compte les hores que treballem. I sabeu que hi ha gent molt mal pagada. És curiós però la gent valora més un lampista —amb tot el meu respecte cap a la seva feina— que un advocat, que el que ven són idees.

Relacionat amb això, recordo dues anècdotes que van viure uns companys. La primera, ja fa molts anys, la de l'advocat Cambó. Un dia va entrar al seu despatx un senyor per fer-li una consulta. Ell va contestar-li breument i li va cobrar 20 duros. El client, sorprès, li va dir: "Escolti, 20 duros per dues paraules?!" I tot seguit: "Escolti —va respondre Cambó— per dir-li a vostè dos paraules he hagut d'estudiar cinc anys la carrera i estic estudiant tots els dies les lleis i la jurisprudència!". I la segona me va la va explicar un altre professional que, mentre era al seu despatx, va rebre la trucada telefònica d'una senyora que volia fer-li una consulta. L'advocat la va atendre i li va resoldre tots els dubtes, i dies més tard li va enviar una carta per fer-li arribar la minuta corresponent. Doncs bé, les queixes de la senyora van ser descomunals! No va valorar que estava fent la seva feina! Això ja és massa! En fi, en podria explicar moltes, d'anècdotes.

I llavors, molts problemes! Per exemple, el fet de convèncer el client que té la raó moral però no la legal. O convèncer-lo que tot i que té la raó, s'ha de justificar, o que, un cop s'ha guanyat el plet, l'execució és lenta. I, és clar, si es guanya el plet és perquè estava claríssim que s'havia de guanyar però si es perd és perquè l'advocat o no en té ni idea o s'ha venut! És així!

I encara una altra cosa, els clients a vegades t'enganyen de manera conscient i moltes vegades de manera inconscient, també. Tot això no es veu des de fora i s'ha de saber.

Li queda algun somni per complir?

Hi ha tantes coses a fer... Tinc moltes inquietuds: la filosofia, la història, la política, la parapsicologia, les religions en general, la teologia, la narrativa, la docència... Tot això ho faré fins que Déu m'ho permeti. No entenc les persones que s'avorreixen... Jo, si pogués, compraria hores!

Tal com deia aquell: la felicitat és "vieja leña que quemar, viejo vino que beber, viejo libro que leer, viejo amigo con que hablar". Les tertúlies ara s'han perdut i eren realment fantàstiques, haurien de renèixer!

Penso que si a les sales de conciliació dels jutjats es pogués esmorzar amb tranquil·litat i amb música suau, es parlaria més i molts es conciliarrien.

I també m'agradaria, tal com he dit al principi, dedicar-me a l'ensenyament i fer classes de Dret Polític o Dret Canònic. No, però, de Dret Laboral. Però crec que professionalment he acomplert tots els meus somnis.

Presentació de proposta de Pla de Liquidació a l'ICAG

El passat 30 d'octubre de 2012 la Comissió de Formació Concursal del Col·legi d'Advocats de Girona va presentar una proposta de model de pla de liquidació en el procediment de concurs de creditors. Es tracta d'una proposta elaborada des de la Comissió de Formació Concursal amb la col·laboració dels diferents col·legis d'advocats, economistes, titulats mercantils i auditors i censors jurats de comptes, d'acord amb el Jutjat Mercantil de Girona.

L'exemple de pla de liquidació és un model que vol ser una guia per als administradors concursals a l'hora d'elaborar el pla de liquidació previst a l'article 148 de la Llei concursal i, sobretot, aportar idees i solucions per evitar l'eternització dels procediments concursals. En aquest sentit, el que destaca d'aquest pla de liquidació, tal com es va fer notar a la seva presentació, és la voluntat d'agilitzar el procés de liquidació aportant fórmules innovadores per a la realització dels béns deixant la societat a "zero" i establint terminis molt concrets per a dur a terme les operacions de liquidació.

Aquest pla de liquidació presenta tres grans apartats: I) determinar els béns i drets objectes del pla de liquidació. Fer una relació dels béns que s'han de liquidar, així com d'aquells dels quals s'hagi després la societat des de la declaració de concurs; II) Operacions de liquidació. L'apartat més important i clau en el procés de liquidació; III) La publicitat que ha de tenir el pla de liquidació.

Respecte el segon apartat, i més important, ens presenta una exhaustiva relació de possibles operacions de liquidació en funció dels béns a realitzar. La primera opció que ha de prevaldre és la venda de la totalitat de la unitat productiva, tot i que la pràctica ens digui que és quelcom del tot inusual d'aconseguir. La resta d'operacions de liquidació es descriuen segons si els béns que s'han de realitzar són: concessions administratives, immobilitzats immaterial, aplicacions informàtiques i mobiliari, participacions en societats, fiances i avals, béns immobles lliures de càrregues, béns immobles afectes a garanties reals i, finalment, cartera de clients i deutors.

El model de pla de liquidació pretén, tal com hem dit, portar a terme una àgil i efectiva realització de tots els

béns de la societat en concurs, per això preveu operacions que duen fins a l'últim terme aquesta finalitat, desprenent l'empresa dels seus béns encara que no comporti contraprestació econòmica. Partint de les premisses que els procediments concursals han de tenir una conclusió, i que el valor dels béns és el que dicta el mercat, aquesta proposta de pla de liquidació preveu, sempre com a última opció, que les instal·lacions tècniques siguin dipositades a abocats autoritzats o que el mobiliari sigui donat a qualsevol organització sense ànim de lucre que pugui estar interessada en la seva reutilització. També cal destacar el fet que en la realització de béns immobles sense càrregues a través de subhasta judicial, aquesta es desvinculi explícitament de les normes previstes a la LEC i la previsió, en últim terme, que "en cas que la subhasta quedi deserta, s'autoritzarà a la AC per a que efectui la venda directe sense cap tipus de MÍNIMS A CONSIDERAR".

Aquests últims exemples són una mostra clara de la idea amb què es presenta aquesta proposta de pla de liquidació, que és donar una conclusió al procediment. En aquest mateix sentit, el magistrat Hugo Novales es mostrava reaci al fet que la concursada, exceptuant casos justificats, iniciï reclamacions judicials contra deutors, per la dilació que això suposa pel concurs i la poca efectivitat que acostumen a tenir.

En qualsevol cas, sí que es recomana que el pla de liquidació sigui el màxim d'exhaustiu possible, establint totes les operacions previstes amb terminis, l'alternativa a cada una d'elles i operacions d'ultima ratio que assegurin la realització de tots els béns. L'exhaustivitat d'un pla de liquidació aprovat judicialment, per molt imaginatives que siguin les operacions previstes, dona un gran marge de maniobra a l'administrador concursal per a concloure el concurs.

Aquest pla de liquidació, disponible a l'ICAG per a qui ho desitgi, es presentà amb ànim de ser una eina de suport i obert a suggeriments a través del correu electrònic concurstal@icag.cat, o bé amb les aportacions que es puguin fer en la propera jornada de Dret Concursal prevista per al proper 30 de novembre de 2012 (data posterior al tancament de l'edició del present número).

Arquitectos y Derecho Mercantil

En los tiempos que corren suele ser habitual que los arquitectos recibamos encargos con los que los promotores inmobiliarios nos solicitan servicios técnicos que, *a priori*, **no van a ser pagados** al menos **de forma inmediata**.

Así, el binomio mercantil “cosa por precio” se difumina de tal manera que, de una parte, cerrarse a este tipo de encargos puede suponer cerrarse una puerta a medio plazo (cuando el nubarrón pase) y, de otra, abrirse a tales efectos **sin red** puede suponer un riesgo que comportará como mínimo un malestar seguro.

Por tal motivo, queremos contemplar aquí varias opciones a tales efectos, algunas ya tradicionales en Derecho Mercantil y otras más atrevidas por aquello del “*I will do my best*”.

Partimos de la base de que **la gran mayoría** de los arquitectos operan bajo alguna de las dos figuras jurídicas siguientes: el **autónomo** o la **sociedad unipersonal**. Dejando a un lado la controvertida y penosa figura del autónomo, sabemos que la **sociedad unipersonal** se regirá por las determinaciones del **Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de Julio, que aprueba la Ley de Sociedades**

de Capital (artículos 12 a 16)¹.

Siendo así las cosas, las posibilidades que planteamos desde aquí a efectos de aceptar encargos dudosos en tiempos de crisis serán esencialmente cuatro, en función del volumen del encargo, de la necesidad o no de tensar la relación con el cliente y de la confianza que nos merezca su persona.

Tendremos por tanto:

- Opción 1: **Aval** (vinculado a una letra de cambio).
- Opción 2: **Pagaré** (con o sin aval).
- Opción 3: **Caución**.
- Opción 4: **Acciones/Participaciones en sociedades**.

Desarrollamos a continuación cada extremo. Así, podremos proponer al cliente:

1. Aval: Opción que materializaremos vía determinaciones de la **Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque** (artículos 35 a 37)², tradicional y de sobra conocida y utilizada en el tráfico jurídico.

2. Pagaré: Opción que materializaremos asimismo vía determinaciones de la **Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cam-**

1- Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de Julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital. Artículo 12. Clases de sociedades de capital unipersonales: “Se entiende por sociedad unipersonal de responsabilidad limitada o anónima: a) La constituida por un único socio, sea persona natural o jurídica. b) La constituida por dos o más socios cuando todas las participaciones o las acciones hayan pasado a ser propiedad de un único socio. Se consideran propiedad del único socio las participaciones sociales o las acciones que pertenezcan a la sociedad unipersonal”.

2- Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 35. [Cuestiones generales del aval]: “El pago de una letra podrá garantizarse mediante aval, ya sea por la totalidad o por parte de su importe. Esta garantía puede prestarla un tercero o también un firmante de la letra. El aval podrá suscribirse incluso después del vencimiento y denegación de pago de la letra, siempre que al otorgarse no hubiere quedado liberado ya el avalado de su obligación cambiaria”.

Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 36. [Requisitos formales del aval]: “El aval ha de ponerse en la letra o en su suplemento. Se expresará mediante las palabras «por aval» o cualquier otra fórmula equivalente, e irá firmado por el avalista. La simple firma de una persona puesta en el anverso de la letra de cambio vale como aval, siempre que no se trate de la firma del librado o del librador. El aval deberá indicar a quién se avala. A falta de esta indicación, se entenderá avalado el aceptante, y en defecto de éste, el librador. No producirá efectos cambiarios el aval en documento separado”.

3- Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 37. [Responsabilidad del avalista y acción de regreso del avalista]: “El avalista responde de igual manera que el avalado, y no podrá oponer las excepciones personales de éste. Será válido el aval aunque la obligación garantizada fuese nula por cualquier causa que no sea la de vicio de forma. Cuando el avalista pague la letra de cambio adquirirá los derechos derivados de ella contra la persona avalada y contra los que sean responsables cambiariamente respecto de esta última”.

Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 94. [Requisitos formales esenciales del pagaré]: “El pagaré deberá contener: Primero. La denominación de pagaré inserta en el texto mismo del título y expresada en el idioma empleado para la redacción de dicho título. Segundo. La promesa pura y simple de pagar una cantidad determinada en pesetas o moneda extranjera convertible admitida a cotización oficial. Tercero. La indicación del vencimiento. Cuarto. El lugar en que el pago haya de efectuarse. Quinto. El nombre de la persona a quien haya de hacerse el pago o a cuya orden se haya de efectuar. Sexto. La fecha y el lugar en que se firme el pagaré. Séptimo. La firma del que emite el título, denominado firmante”.

Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 95. [Omisión de requisitos formales del pagaré]: “El título que carezca de alguno de los requisitos que se indican en el artículo precedente no se considerará pagaré, salvo en los casos determinados en los párrafos siguientes: a) El pagaré cuyo vencimiento no esté indicado se considerará pagadero a la vista. b) A falta de indicación especial, el lugar de emisión del título se considerará como lugar del pago y, al mismo tiempo, como lugar del domicilio del firmante. c) El pagaré que no indique el lugar de su emisión se considerará firmado en el lugar que figure junto al nombre del firmante Tendrán la consideración de cláusulas facultativas todas las menciones puestas en el pagaré distintas de las señaladas en el artículo precedente”.

Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 96. [Disposiciones relativas a la letra de cambio aplicables al pagaré]: “Serán aplicables al pagaré, mientras ello no sea incompatible con la naturaleza de este título, las disposiciones relativas a la letra de cambio y referentes: Al endoso (artículos 14 a 24). Al vencimiento (artículos 38 a 42). Al pago (artículos 43 y 45 a 48). A las acciones por falta de pago (artículos 49 a 60 y 62 a 68). No obstante, las cláusulas facultativas que se incorporen al pagaré, para su validez, deberán venir firmadas expresamente por persona autorizada para su inserción, sin perjuicio de las firmas exigidas en la presente Ley para la validez del título. Al pago por intervención (artículos 70 y 74 a 78). A las copias (artículos 82 y 83). Al extravío, sustracción o destrucción (artículos 84 a 87). A la prescripción (artículos 88 y 89). Al cómputo de los plazos y a la prohibición de los días de gracia (artículos 90 y 91). Al lugar y domicilio (artículo 92). A las alteraciones (artículo 93). Serán igualmente aplicables al pagaré las disposiciones relativas a la letra de cambio pagadera en el domicilio de un tercero o en localidad distinta a la del domicilio del librado (arts. 5 y 32); a la estipulación de intereses (art. 6); a las diferencias de enunciaci3n relativas a la cantidad pagadera (art. 7); a las consecuencias de la firma puesta en las condiciones mencionadas en los artículos 8 y 9; a las de la firma de una persona que actúe sin poderes o rebasando sus poderes (art. 10); a la letra de cambio en blanco (art. 12) y a sus posibles suplementos (art. 13). También serán aplicables al pagaré las disposiciones relativas al aval (arts. 35 a 37). En el caso previsto en el artículo 36, párrafo último, si el aval no indicare a quién se ha avalado, se entenderá que éste ha sido al firmante del pagaré”.

Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 97. [Efectos de la firma y cómputo del plazo de vencimiento]: “El firmante de un pagaré queda obligado de igual manera que el aceptante de una letra de cambio. Los pagarés que hayan de hacerse efectivos a cierto plazo desde la vista deberán presentarse al firmante de los mismos en los plazos fijados en el artículo 27. El plazo a contar desde la vista correrá desde la fecha del «visto» o expresión equivalente suscrito por el firmante del pagaré. La negativa del firmante a poner su visto fechado se hará constar mediante protesto, cuya fecha servirá de punto de partida en el plazo a contar desde la vista”.

biaria y del Cheque (artículos 94 a 97)³, más ligera que la anterior en la medida en que, tal y como reza el articulado, el pagaré **deberá contener la promesa** pura y simple de pagar una cantidad determinada, mientras que la letra con aval (a la que hacíamos referencia en la opción 1) deberá contener el **mandato**⁴ puro y simple de pagar una suma determinada.

Promesa versus mandato⁵ que convierten al pagaré en una opción sin duda más débil por la inexistencia de tercero obligado (librado).

Frente a la debilidad anterior, existe la opción de **vincular el pagaré a un aval**, en aplicación de las determinaciones del articulado de la Ley Cambiaria (artículo 96), para reforzarlo de algún modo en la medida en que sea posible.

3. Caución: Opción que materializaremos vía determinaciones de la **Ley 50/1980, de 8 de Octubre, del Contrato de Seguro** (artículo 68)⁶, menos habitual en el supuesto que nos ocupa aunque jurídicamente posible.

4. Acciones/Participaciones en sociedades: Opción que materializaremos vía determinaciones del **Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de Julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital** (artículos 90 a 158)⁷.

Sabemos que las **participaciones sociales** en la **sociedad de responsabilidad limitada**⁸ y las **acciones** en la **sociedad anónima**⁹ son partes alicuotas, indivisibles y acumulables del capital social, con limitaciones mercantiles de mínimos¹⁰.

En función del tipo de encargo e, indudablemente, del volumen del mismo, esta opción resultará **viable para el cliente y para el arquitecto** siempre que la operación vaya a **alargarse en el tiempo** y tenga suficiente entidad, por suponer una implicación para ambas partes inequívocamente diferenciada del resto de opciones propuestas.

Con todo ello, y deseando que el año 13 se convierta para todos en la excepción de la superstición,

Bon Nadal!

Carmen Agudo Martínez

*Arquitecte col·legiada 49.153-5 del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)
Llicenciada en Dret col·legiada 2.872 de l'ICAG*

Manuel Martín Vertedor

Arquitecte col·legiat 38.148-9 del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

4- Diferencia formal-material entre el pagaré y la letra de cambio:

Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 94. [Requisitos formales esenciales del pagaré]: "El pagaré deberá contener: Primero. La denominación de pagaré inserta en el texto mismo del título y expresada en el idioma empleado para la redacción de dicho título. Segundo. La promesa pura y simple de pagar una cantidad determinada en pesetas o moneda extranjera convertible admitida a cotización oficial. Tercero. La indicación del vencimiento. Cuarto. El lugar en que el pago haya de efectuarse. Quinto. El nombre de la persona a quien haya de hacerse el pago o a cuya orden se haya de efectuar. Sexto. La fecha y el lugar en que se firme el pagaré. Séptimo. La firma del que emite el título, denominado firmante". Ley 19/1985, de 16 de Julio, Cambiaria y del Cheque. Artículo 1. [Requisitos formales esenciales de la letra de cambio]: "La letra de cambio deberá contener: Primero. La denominación de letra de cambio inserta en el texto mismo del título, expresada en el idioma empleado para su redacción. Segundo. El mandato puro y simple de pagar una suma determinada en pesetas o moneda extranjera convertible admitida a cotización oficial. Tercero. El nombre de la persona que ha de pagar, denominada librado. Cuarto. La indicación del vencimiento. Quinto. El lugar en que se ha de efectuar el pago. Sexto. El nombre de la persona a quien se ha de hacer el pago o a cuya orden se ha de efectuar. Séptimo. La fecha y el lugar en que la letra se libra. Octavo. La firma del que emite la letra, denominado librador".

5- Promesa versus Mandato:

Artículo 1274 CC. [Causa de los contratos]: "En los contratos onerosos se entiende por causa, para cada parte contratante, la prestación o promesa de una cosa o servicio por la otra parte; en los remuneratorios, el servicio o beneficio que se remunera, y en los de pura beneficencia, la mera liberalidad del bienhechor". Artículo 1709 CC. [Contrato de mandato]: "Por el contrato de mandato se obliga una persona a prestar algún servicio o hacer alguna cosa, por cuenta o encargo de otra".

6- Ley 50/1980, de 8 de Octubre, del Contrato de Seguro. Artículo 68. [Seguro de caución]: "Por el seguro de caución el asegurador se obliga, en caso de incumplimiento por el tomador del seguro de sus obligaciones legales o contractuales, a indemnizar al asegurado a título de resarcimiento o penalidad los daños patrimoniales sufridos, dentro de los límites establecidos en la Ley o en el contrato. Todo pago hecho por el asegurador deberá serle reembolsado por el tomador del seguro".

Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital. Artículo 90. Participaciones sociales y acciones: "Las participaciones sociales en la sociedad de responsabilidad limitada y las acciones en la sociedad anónima son partes alicuotas, indivisibles y acumulables del capital social".

Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital. Artículo 91. Atribución de la condición de socio: "Cada participación social y cada acción confieren a su titular legítimo la condición de socio y le atribuyen los derechos reconocidos en esta Ley y en los estatutos".

Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital. Artículo 92. La acción como valor mobiliario: "1. Las acciones podrán estar representadas por medio de títulos o por medio de anotaciones en cuenta. En uno y otro caso tendrán la consideración de valores mobiliarios. 2. Las participaciones sociales no podrán estar representadas por medio de títulos o de anotaciones en cuenta, ni denominarse acciones, y en ningún caso tendrán el carácter de valores".

Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital. Artículo 93. Derechos del socio: "En los términos establecidos en esta Ley, y salvo los casos en ella previstos, el socio tendrá, como mínimo, los siguientes derechos: a) El de participar en el reparto de las ganancias sociales y en el patrimonio resultante de la liquidación. b) El de asunción preferente en la creación de nuevas participaciones o el de suscripción preferente en la emisión de nuevas acciones o de obligaciones convertibles en acciones. c) El de asistir y votar en las juntas generales y el de impugnar los acuerdos sociales. d) El de información".

8- Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital. Artículo 1. Sociedades de capital: "1. Son sociedades de capital la sociedad de responsabilidad limitada, la sociedad anónima y la sociedad comanditaria por acciones. 2. En la sociedad de responsabilidad limitada, el capital, que estará dividido en participaciones sociales, se integrará por las aportaciones de todos los socios, quienes no responderán personalmente de las deudas sociales. 3. En la sociedad anónima el capital, que estará dividido en acciones, se integrará por las aportaciones de todos los socios, quienes no responderán personalmente de las deudas sociales. 4. En la sociedad comanditaria por acciones, el capital, que estará dividido en acciones, se integrará por las aportaciones de todos los socios, uno de los cuales, al menos, responderá personalmente de las deudas sociales como socio colectivo".

9- Ídem anterior.

10- Real Decreto Legislativo 1/2010, de 2 de julio, que aprueba la Ley de Sociedades de Capital. Artículo 4. Capital social mínimo: "1. El capital de la sociedad de responsabilidad limitada no podrá ser inferior a tres mil euros y se expresará precisamente en esa moneda. 2. El capital social de la sociedad anónima no podrá ser inferior a sesenta mil euros y se expresará precisamente en esa moneda".

Actualitat

a Joves Advocats de Catalunya (JAC)

Efectivament companys, tots i totes estem molt preocupats pel Projecte de Llei de taxes que s'està tramitant al Congrés dels Diputats i que, amb tota probabilitat, quan es publiqui aquest article ja serà una realitat com a llei. És, cal dir-ho així, un desastre de llei de dimensions descomunals. Les coses com són.

Des de Joves Advocats de Catalunya, per la transcendència del projecte de llei i per la repercussió que tindrà en el dret a la tutela judicial efectiva dels ciutadans i en l'accés a la justícia per la classe mitjana, la més nombrosa, a més de la cabal i evident transcendència que tindrà per la nostra professió, ja fa uns mesos que vam engegar una campanya contra aquesta llei mitjançant diversos actes i actuacions.

Des de JAC, i val a dir que molts companys i institucions es varen sumar a la nostra campanya, (1) vam impulsar concentracions a les portes del jutjat en connexió amb la proposta feta per la CEAJ. Tanmateix, hem fet públic el nostre rebuig mitjançant (2) cartes enviades a l'Excm. ministre de Justícia, a la Defensora del Poble i (3) amb la penjada de cartells contra les taxes a totes les seus judicials de Catalunya i als 14 col·legis d'advocats. Cartells que segurament tots vosaltres haureu pogut veure. I (5) varem engegar una campanya al Facebook contra aquest projecte de llei.

En el mateix sentit, (6) he traslladat personalment com a president de JAC el nostre rebuig a l'Honorable Consellera de Justícia, Sra. Pilar Fernández Bozal, i a l'actual President del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, Sr. Pedro Yúfera que, espero i desitjo, ens ajudin a obtenir les adhesions necessàries per poder interposar en el seu moment un recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta llei. Igualment, des de JAC intentarem ajudar els companys que vulguin, si es dóna el cas, de fer arribar al jutjat que pertoqui la possibilitat d'interposar una qüestió de constitucionalitat contra aquesta llei (si arriba, com suposem, a aprovar-se).

I, per tal de tenir informats tots els companys de la rellevància d'aquest —avui— projecte de llei, des de JAC (7) hem fet i estem fent conferències-xerrades a tots els col·legis d'advocats de Catalunya i fins i tot d'arreu de l'Estat (a Palma de Mallorca i a Sant Sebastià) pel desconeixement que dels termes concrets del projecte part dels nostres companys en tenien.

Des de JAC seguirem, però, us ho ben asseguro, lluitant amb totes les nostres forces democràtiques contra un projecte de llei que, en els seus termes actuals, és del tot inacceptable pels advocats i pels ciutadans, encara que aquests no tinguin coneixement del que suposarà per ells quan un dia hagin d'interposar una demanda o un recurs.

D'altra banda, continuem treballant per assegurar un torn

d'ofici i assistència al detingut digne a Catalunya mitjançant el treball conjunt amb el CICAC i les reunions periòdiques amb l'Honorable Consellera de Justícia. Inicialment podem dir-vos que des de la Conselleria ens han traslladat l'esforç que dia rere dia fan per intentar fer els pagaments al més periòdicament possible. Tot és millorable, és veritat, i per això nosaltres insistim en la necessitat que aquests pagaments siguin més regulars i sense retards. I continuarem en aquesta línia de defensa.

En relació amb les nostres últimes reunions a les seus dels col·legis de Mataró (juliol) i Lleida (setembre), no podem deixar de recordar-vos que el proper juliol de 2013 des de JAC organitzarem el nostre IXè Congrés de l'Advocacia Jove Catalana, que se celebrarà a la província de Girona i dins de la demarcació de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Girona. Us animem perquè amb el vostre suport puguem fer del nostre congrés una cita memorable per a tots, i debatrem i posarem en comú el futur de la professió i els problemes més importants dels joves advocats catalans.

Per últim, ens agradaria compartir amb tots vosaltres un capítol especial que ja us vàrem explicar a l'anterior número: el passat 15 de juny, Joves Advocats de Catalunya (JAC) va complir 15 anys com l'associació que aglutina i harmonitza els catorze grups d'advocats joves dels 14 il·lustres col·legis d'advocats existents a Catalunya.

Des de la Junta de Govern, i amb la inestimable col·laboració de la Sra. Judith Bayés Cadena (adjunta al cap del Gabinet de Presidència), vam tenir l'honor, el passat dia 26 d'octubre, de poder celebrar aquesta efemèride amb la primera visita oficial al Parlament de Catalunya de tota la Junta Directiva de Joves Advocats de Catalunya, així com dels que varen ser presidents de JAC des de la seva fundació, al 1997, i ens va rebre la Molt Honorable Presidenta del Parlament, Sra. Núria de Gispert i Català, a la qual li vàrem transmetre part de les problemàtiques que actualment ens preocupen als advocats joves catalans. Agraïm aquí l'atenció rebuda i l'exquisit tracte de la primera institució del país amb els advocats joves.

Per finalitzar, i com ja és costum, aprofito aquesta oportunitat per convidar-vos a participar en les nostres reunions i debats (teniu a la vostra disposició el nostre web, el grup de Facebook, el nostre Twitter i el perfil al LinkedIn), donar el vostre punt de vista i ajudar-nos així a fer de Joves Advocats de Catalunya una associació forta dins del nostre sector professional o, el que és el mateix, a fer de JAC la vostra associació.

Rebeu una cordial salutació de la Junta Directiva de JAC.

Ismael Campos Antequera
President de JAC

NO A LES TAXES JUDICIALS

JUSTÍCIA PER A TOTS

NO VOLEM JUSTÍCIA DE RICS I POBRES

Actualment s'està tramitant el Projecte de Llei pel qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de la Justícia per a tot l'Estat. La imposició d'aquestes taxes suposarà la limitació de l'accés a la justícia en tant que es volen implantar taxes des de 150 € fins 1.200 € en el seu tram fix essent que es tindrà que sumar un tram variable d'un 0,5 % en funció de la quantia del procediment.

AIXÒ SUPOSA CLARAMENT UNA LIMITACIÓ DE L'ACCÉS A LA JUSTÍCIA

Uneix-te a la nostra campanya contra les taxes judicials
www.facebook.com/notaxesjudicials

Avantprojecte de Llei Orgànica per la qual es modifica la LO 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal

La nova proposta presentada pel Ministre de Justícia, Sr. Ruiz-Gallardón, que va ser publicada pel propi Ministeri l'11 d'octubre de 2012, suposa un trencament important de tot allò que coneixem com el sistema penal actual i el seu procediment. Suposarà una nova concepció penal del delicte i de les seves conseqüències, fet que farà que tot allò que teníem assumit es vegi profundament trasbalsat i que entri en conflicte amb la finalitat de la pena i amb possibles casos d'inconstitucionalitat de determinats articles.

Tal com es preveu en l'exposició de motius de l'avantprojecte, la modificació del Codi Penal radica en la necessitat d'enfortir la confiança en l'Administració de Justícia, així com que la pròpia reforma suposi un increment de l'eficàcia de la justícia penal.

Arran d'aquesta finalitat, es duen a terme uns canvis substancials que suposaran un gran impacte penal i processal.

A continuació analitzarem els canvis més rellevants i en els quals ens trobem de forma "usual" en el nostre dia a dia i que suposaran un veritable impacte real en l'aplicació del dret penal.

La presó permanent revisable:

Aquesta pena només es podrà imposar en determinats supòsits d'especial gravetat i suposarà una pena de presó de durada indeterminada subjecta a un règim de revisió un cop s'hagi complert una part important de la condemna.

Un cop acomplerta una part de la condemna, el Tribunal haurà de valorar novament les circumstàncies del reu i del delicte comès, podent així revisar la situació personal del mateix.

La nova redacció obliga a fer la revisió de la pena, supòsit que no existeix en l'actual regulació.

Si el Tribunal considera que el reu no reuneix els requisits necessaris per a poder accedir a la llibertat, fixarà un nou termini per a poder valorar-ho novament. En cas que el reu compleixi amb els requisits, el Tribunal establirà un període de llibertat condicional en el qual s'imposaran condicions i mesures de control a fi de garantir la reinserció social del reu i garantir la seguretat dels ciutadans.

Es preveu aquesta pena per casos com assassinats especialment greus (actual art. 140 CP): assassinat de menors de 16 anys o persones especialment vulnerables; assassinat com a conseqüència d'un delicte sexual; assassinats comesos per una organització criminal, i assassinats reiterats o comesos en sèrie. El concepte assassinat inclourà els casos en què es causa la mort a algú per a facilitar la comissió d'un altre

delicte o evitar-ne el descobriment.

Fixació de la pena:

Es modifiquen les regles de fixació de la pena en els delictes continuats i en els concursos de delictes, amb excepció dels delictes d'abusos sexuals.

La fixació del temps i de l'espai en què s'han comès els delictes es veu reduïda i la pena que s'imposarà en aquests supòsits serà la pena superior en grau de la infracció penal més greu, tot tenint en compte les limitacions previstes legalment (nou redactat de l'art. 76).

Suspensió de l'execució de la pena (art. 80 i ss. CP):

La substitució de la pena com a tal desapareix, ja que queda absorbida per la suspensió.

Es crea un sistema més flexible per al jutge o Tribunal, ja que la substitució passa a ser una forma de la suspensió; es dota així de major celeritat el procediment d'execució, ja que el jutge o Tribunal només haurà de resoldre respecte de si les penes de presó hauran de ser executades o no.

El fet de no abonar la RC, ocultar els béns per evitar l'execució o no facilitar-los suposarà la revocació de la suspensió que s'hagués pogut acordar.

En determinats supòsits, la suspensió es complementa amb el compliment de mesures de seguretat.

Els jutges i tribunals tindran major arbitri per a poder decidir sobre el compliment o la suspensió de la pena.

Llibertat condicional:

Es manté com la regulació actual, tot i que s'introdueixen tres modificacions rellevants:

- Penats primaris: tindran un accés privilegiat a la llibertat condicional. Cal que siguin reus primaris i que la pena imposada sigui de curta durada.
- Suspensió de l'execució de la pena imposada: esdevé un tipus de suspensió de la pena. En cas que el reu delinqueixi dins del període de llibertat vigilada, aquest haurà de complir amb la totalitat de la pena pendent i que es trobava suspesa (amb la pèrdua del còmput de temps de la llibertat condicional).
- Règim de revisió de la presó permanent revisable: esdevé com un dels supòsits de llibertat condicional o de suspensió de l'execució de la pena

Mesures de seguretat:

Aquestes mesures, per a la seva aplicació, es basaran en la

perillositat de l'autor i en la dualitat del sistema de conseqüències penals.

La proporcionalitat de les mesures es basarà en la perillositat del reu i en el delictes comès, i s'adoptarà la menys gravosa. Podrà ser imposada juntament amb la pena i s'aplicaran en proporció a la perillositat de l'autor, sempre tenint en compte que es tracti d'una perillositat rellevant.

L'avantprojecte diferencia entre les penes i les mesures de seguretat, i en aquest cas els jutges i tribunals hauran de valorar l'existència real de la perillositat, establint també un període per revisar la seva imposició.

La custòdia de seguretat serà un tipus de mesura de seguretat, juntament amb la llibertat vigilada, i està prevista en els casos més greus (delictes d'especial gravetat i elevada perillositat del subjecte), i es durà a terme un cop complerta la pena imposada.

Antecedents penals:

Es facilita la seva cancel·lació ja que no serà necessari haver satisfet la RC i se suprimeix la necessitat de l'informe del jutge o tribunal sentenciador.

Es revisen també els terminis de cancel·lació i el Registre Central de Penats haurà de donar de baixa les inscripcions practicades un cop transcorreguts uns terminis des de la cancel·lació dels antecedents, la fermesa de la sentència o per la mort del penat.

La reforma inclou una regulació per a la cancel·lació dels antecedents penals de les persones jurídiques que puguin ser responsables penalment i de les conseqüències accessòries imposades.

Detenció il·legal amb desaparició:

Es fixa una pena única de 10 a 15 anys de presó i s'afegeixen dos agreujants: quan la víctima és menor d'edat i quan els delictes són comesos amb una finalitat sexual.

Delictes contra la llibertat sexual:

Qualsevol acte de caràcter sexual amb la intervenció (activa o passiva) de menors de 13 anys serà considerat com un fet delictiu i es preveuen com a agreujants: la concurrència de violència o intimidació, l'accés carnal per qualsevol via o la introducció d'objectes per via anal o bucal.

En els majors de 13 anys i menors de 16, els abusos seran delictes quan hi hagi hagut engany o s'hagi abusat d'una posició de confiança, autoritat o influència sobre la víctima.

L'avantprojecte diferencia els delictes contra la prostitució quan es tracta de persones majors o menors d'edat, i les penes s'agreugen en aquest darrer supòsit. Es defineix què és prostitució infantil i es castiguen totes les formes de la mateixa; també es castiga el mer ús o adquisició d'aquest tipus de material i a la persona que usi els mitjans tècnics de contacte amb un menor de 13 anys per tal que aquest li faciliti material pornogràfic o li mostri imatges pornogràfiques al menor.

Intromissió a la intimitat dels ciutadans:

Les imatges o gravacions obtingudes amb el consentiment de la víctima, dins un àmbit personal, i que són divulgades sense la seva autorització o consentiment lesionant greu-

ment la seva intimitat, seran considerades delictes.

Delictes patrimonials:

Se suprimeix la falta de furt i s'introdueix un supòsit agreujat: delinqüència professional i organitzada. El que abans era falta ara serà un delictes lleu.

El tipus bàsic serà per furts fins a 1.000 €.

Es tindrà en compte per classificar en quin tipus delictiu ens trobem: la gravetat del fet (valor dels béns sostrets) i el perjudici causat a la víctima.

Es preveuen agreujaments de la pena en els delictes patrimonials: aprofitament del desemparament de la víctima, professionalitat delictiva, ús de menors d'edat, ús d'armes i actuació conjunta d'un grup o organització.

El concepte de robatori amb força inclou com a novetat l'ús de la força quan s'usi per a sortir del lloc, no només per accedir-hi —com fins ara— i preveu uns agreujants: per la forma de cometre el delictes (butrons, allunatges) o la gravetat dels danys causats; el robatori amb violència comès en establiment obert al públic; quan afectin conduccions de subministrament elèctric o de telecomunicacions.

S'introdueix un tipus agreujat en la receptació i es preveu la possible imposició de mesures de seguretat pel cas de delinqüents patrimonials perillosos.

Estafa:

Es preveu un supòsit agreujat quan es tracti de delinqüència professional i organitzada i també quan afecti un gran nombre de persones.

Capítol VI de Títol XIII:

S'introdueix el concepte d'administrador deslleial. Es sancionen els actes de gestió deslleial comesos amb abús o deslleialtat en l'exercici de les facultats d'administració per qui administra el patrimoni d'un tercer i li causa un perjudici patrimonial (disminució del patrimoni, falta d'increment del patrimoni administrat o quan es crea un perill de pèrdua del patrimoni).

La malversació es preveu com un supòsit d'administració deslleial de fons públic.

Delictes d'insolvència:

Es un delictes de perill i es tipifica l'ocultació de béns en un procediment judicial o administratiu d'execució i l'ús no autoritzat pel dipositari de béns embargats per l'autoritat.

El nou delictes de concurs punible o bancarrota és un delictes de perill, no de resultat, i només serà perseguible quan es declari efectivament el concurs o es produeixi una suspensió de pagaments.

S'articula també un supòsit d'agreujament (per deutes a la Hisenda Pública i a la SS) i es protegeix els creditors per evitar l'afavoriment de determinats creditors en detriment de la resta.

Attemptat agents autoritat:

La desobediència lleu deixa d'estar sancionada penalment per passar a ser sancionada administrativament.

Es preveu una ampliació de les persones protegides per

aquest tipus penal (ex.: ciutadans que acudeixin en auxili dels agents de l'autoritat, els membres dels equips d'assistència i rescat...) a fi d'afavorir la col·laboració amb els agents i igualar les persones que han assumit les tasques pròpies dels agents per casos concrets.

Supressió del Llibre III del Codi Penal: les faltes

Aquesta esdevé la reforma més impactant i que afectarà més el sistema penal, proposada pel Ministre.

Les faltes desapareixen del nostre Codi Penal per passar a ser en determinats casos delictes lleus (castigades amb penes de multa) i reconduïdes cap a la via administrativa o la via civil en la resta de supòsits.

Només es mantindran penalment les conductes que es considerin que són mereixedores de reprobament punitiu.

El fet que es derogui per complet el Títol III del Codi Penal suposarà que tots els articles que segueixin vigents en el Codi i que continguin la paraula falta o en facin referència hauran de ser modificats. La paraula "falta" desapareix del Codi Penal i ens trobarem amb tres tipus de delictes: els delictes greus, els menys greus i els lleus.

Amb aquesta mesura es pretén reduir el nombre d'expedients i agilitzar el sistema judicial, i evitar que els ciutadans acudeixin a la via judicial penal per tal de resoldre conflictes d'escassa entitat. Es pretén que l'ordre penal només conegui conductes que siguin realment greus per la societat.

El termini de prescripció d'aquest tipus d'infraccions serà d'un any i el fet que el penat tingui antecedents penals per la comissió de delictes lleus no impedirà que es pugui acordar la suspensió de posteriors condemnes.

La sanció principal en els delictes lleus serà la multa, entenent que és la més proporcional i la que dota d'un major marge el jutge o tribunal per l'apreciació i valoració de la gravetat.

Les faltes de lesions desapareixen, motiu pel qual la distinció en la necessitat de l'existència de tractament mèdic o quirúrgic esdevé innecessària. Les lesions de menys gravetat se sancionaran amb el subtipus atenuat de l'art. 147.2 del CP, essent tasca del jutge o tribunal graduar la pena en funció de la gravetat del supòsit concret. Les lesions i maltractaments d'obra només es perseguiran a instància de part i els homicidis i lesions per imprudència lleus es reconduïxen a la via civil a fi d'aplicar efectivament el principi d'intervenció mínima del dret penal.

Respecte de les faltes d'abandonament, només es castigaran en els supòsits greus, i es podran subsumir en el delictes d'omissió del deure d'ajuda; mentre que les faltes per incompliments de deures familiars es reconduïxen a la via civil, entenent que el Codi Penal castiga les conductes més greus, tot tenint en compte que els incompliments greus de convenis i sentències poden donar lloc a una responsabilitat per desobediència.

Les amenaces i coaccions de caràcter lleu es mantenen com un subtipus atenuat del delictes, essent perseguibles únicament a instància de part.

Les injúries lleus i les vexacions injustes es deriven a la juris-

dicció civil o a través d'actes de conciliació entre les parts.

En les infraccions contra el patrimoni, es creen nous subtipus atenuats del delictes corresponents. No obstant això, els tipus atenuats no es podran aplicar quan: la quantia excedeixi de 1.000 euros, en els casos d'habitualitat, professionalitat o actuació en banda organitzada.

Els danys de deslluïment també es deriven a la via civil (pels particulars) i a la via administrativa (pels béns de domini públic).

La tinença d'animals perillosos per la vida o integritat de les persones es castiga com a delictes (delictes de perill), i s'inclou dins del capítol de delictes contra la seguretat col·lectiva, sancionat amb penes de multa, les quals seran graduades pel jutge o magistrat en cada cas.

Les faltes contra l'ordre públic i les faltes lleus de respecte a l'autoritat es reconduïxen a la via administrativa.

Mentre la Llei d'enjudiciament criminal no es modifiqui, per instruir i jutjar els delictes lleus es durà a terme segons la regulació actual per les faltes, essent els jutjats d'instrucció els competents per a conèixer-les i jutjar-les.

Per tant, com hem pogut comprovar les modificacions que es pretenen del nou Codi Penal són d'allò més importants.

L'alarma social de molts casos que s'han fet públics, (cas Bretón, Mariluz...), les estafes comeses per polítics i particulars, l'increment del nombre de robatoris i furts (que la societat percep com impunes), etc., han creat un estat d'alarma i indignació social que ha provocat que el legislador vulgui castigar i penar de forma més greu determinats casos.

Així mateix, la justificació de la modificació es basa en l'economia processal i l'ús correcte de la via penal per a conèixer determinats casos, intentant així desembossar els jutjats d'instrucció del gran nombre d'assumpes que reben al llarg de l'any i de l'esforç que suposa la instrucció de les faltes per a fets d'escassa entitat penal.

No hem d'oblidar que es tracta d'un avantprojecte, que no és el text definitiu, i que aquest estarà subjecte a les esmenes que es plantegin; però tampoc hem d'oblidar que el Partit Popular té majoria absoluta, motiu pel qual no necessita cap aliança amb cap partit per tal que el Projecte de Llei esdevingui Llei Orgànica.

A finals d'any també s'ha comunicat que es presentarà la modificació de la Llei d'enjudiciament criminal a fi que s'adapti a la modificació del Codi Penal.

Un cop estiguin aprovats els dos textos, hauré de fer un gran esforç per adaptar-nos als canvis substancials que ens suposarà aquesta nova regulació i esperar els pronunciaments dels jutjats i tribunals, així com del Tribunal Suprem, i dels possibles recursos d'inconstitucionalitat que es puguin presentar, a fi de poder aplicar-la de la forma més adequada tot garantint la correcta defensa dels nostres representats.

Anna Pagès Cadena

Col·legiada número 2.624 de l'ICAG

La Prova Pericial

en els procediments de trànsit

En un procediment civil on es demana que la víctima d'un accident de trànsit sigui indemnitzada per les lesions sofertes, la prova pericial mèdica pot esdevenir crucial a l'hora de fixar la retribució que ha de percebre. Però al darrere d'aquesta prova hi ha varies qüestions que s'han de tenir en compte. Fem-hi una petita radiografia (mai millor dit...).

Precisament l'article 335 de la LEC fa referència a aquesta prova quan assenyala que "quan siguin necessaris coneixements científics, artístics, tècnics o pràctics per valorar fets o circumstàncies rellevants en l'assumpte o adquirir certesa sobre ells, les demés parts podran aportar al procés el dictamen de pèrits que tinguin els coneixements corresponents o sol·licitar, en els casos previstos en aquesta llei, que s'emeti dictamen per pèrit designat pel tribunal". Per tant aquest mitjà de prova haurà de servir perquè el jutjador (sense coneixements tècnics en medicina) pugui, segons les "regles de la sana crítica", determinar en la sentència la xifra exacta que hauria de percebre el demandant. A través de la pericial mèdica, doncs, es permetrà quantificar concretament el que es reclama (que precisament és el que pretén l'article 219.1 de la LEC).

Quins criteris o requeriments utilitzarà el pèrit metge en l'àmbit del procés a l'hora de valorar les lesions que ha patit la víctima en un accident de trànsit?

Doncs en primer lloc, agafant com a referència el barem que figura com a annex al RDL 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, haurà de fixar el període d'incapacitat temporal de la taula V constatant el temps d'estada hospitalària, els dies impeditos o no impeditos, les lesions permanents o ròssecs (taula VI) i les possibles incapacitats permanents.

Pel que fa als dies impeditos, existeixen moltes discrepàncies pericials al respecte. El propi barem ens assenyala que seran els "que la víctima estigui incapacitada per desenvolupar la seva ocupació o activitat habitual". Entendríem, doncs, que si la víctima estava treballant serien impeditos tots els que ha estat de baixa laboral (malgrat que és una qüestió que no és pacífica) i si no ho estava, s'hauria de poder determinar un període en el qual no ha pogut desenvolupar la seva "activitat habitual"; complicat de determinar i concretar, però que en cap cas s'hauria d'obviar.

Pel que fa a les lesions permanents, el pèrit haurà d'atorgar una puntuació concreta a cada ròssec valorant-lo una sola vegada (encara que la seva simptomatologia es trobi descrita en diversos apartats de la taula) i evidentment fent constatar la inexistència prèvia a l'accident (s'ha de fer constar que és una lesió originada a partir de l'accident en qüestió). Respecte la primera qüestió (la puntuació) hi ha certa controvèrsia, ja que malgrat que a la Taula VI ens diu clarament "que la puntuació atorgada a cada ròssec, segons criteri clínic i dins del marge permès, tindrà en compte la seva intensitat i gravetat des del punt de vista físic

o biològic funcional, sense tenir en consideració l'edat, sexe o la professió" hi ha moltes resolucions judicials que entenen que el metge ha d'abstenir-se de puntuar si considera que és una qüestió d'exclusiva competència judicial. Sortosament no hi ha jurisprudència unànime en aquest sentit ja que la mateixa regla ens diu que la puntuació es farà amb "criteri clínic" (competència exclusiva, doncs, dels experts en medicina), amb subjecció a la puntuació tabular establerta, que haurà de ser observada tenint en compte la intensitat i gravetat de les lesions des del punt de vista físic o biològic funcional.

En conseqüència, seria correcte que el metge puntués explicant en el seu dictamen les raons de tal puntuació. Entendríem que ja seria el jutge en última instància segons els postulats de la "sana crítica" qui acabaria decidint si la puntuació ha estat raonada o no. Una qüestió que entenem que hauria de ser extrapolable en els dictàmens dels propis metges forenses que sense aquesta puntuació obren la porta a les desavinences entre les parts i a que sigui el jutge en última instància qui s'hagi de pronunciar sobre una qüestió purament mèdica.

Per últim, ens fixaríem en la valoració judicial de la prova pericial. L'art. 348 de la LEC ens diu "que el tribunal valorarà els dictàmens pericials segons les regles de la sana crítica". Entendríem, doncs, que serà el jutjador qui en últim terme haurà de valorar els arguments esgrimits pels pèrits, tenint en compte una sèrie de paràmetres com la qualificació de qui ha elaborat el peritatge (i, per tant, la seva especialització), el mètode observat (les proves mèdiques que s'han realitzat que l'han portat a les conseqüents conclusions), la vinculació del pèrit amb les parts, la proximitat en el temps i el caràcter detallat del dictamen i el criteri de la majoria coincident.

De tots els arguments esmentats, entre d'altres, que tindrà en consideració el jutjador a l'hora de posicionar-se pels dictàmens pericials que figuraran en el procés caldria destacar-ne un en concret. Precisament el que es basa en la qualificació del pèrit. I subratllem aquest perquè en la pràctica professional i diària dels advocats als Tribunals de Justícia ens trobem que quan preguntem al pèrit quin tipus de qualificació té i sobretot quina especialitat en medicina ostenta, sembla que la pregunta incomodi i fins i tot en alguna ocasió es doni per improcedent.

Entenem, doncs, que l'especialitat del professional hauria de ser cabdal i fins i tot més rellevant que tots els altres paràmetres a l'hora que el jutjador, "segons les regles de la sana crítica", el tingui en consideració per dictar la sentència. Per molt pèrit judicial i valorador de dany corporal que sigui, tot indicaria que els arguments que podria donar un pèrit especialista en traumatologia, per posar un exemple, sobre lesions relacionades en aquesta especialitat, s'hauria de tenir en especial significació.

David Carrasco Serra
Col·legiat número 2.105 de l'ICAG

La Disposició Addicional 46 de la Llei 27/2011

El proper 1 de gener entrarà en vigor la Disposició Addicional 46 (DA46) de la Llei 27/2011 d'1 d'agost sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social. La DA46 disposa l'obligatorietat de tenir cobert a la mútua professional en opció alternativa al RETA la incapacitat transitòria, maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs, incapacitat permanent, viduïtat, orfenesa i jubilació.

La DA46 disposa l'obligatorietat de tenir cobert a la mútua professional en opció alternativa al RETA la incapacitat transitòria, maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs, incapacitat permanent, viduïtat, orfenesa i jubilació

La nova normativa disposa que aquestes prestacions hauran d'assolir com a mínim el 60% de la quantia mínima establerta en el Règim d'Autònoms de la Seguretat Social (RETA). Es considerarà, tanmateix, que es compleix amb l'obligació de quantia mínima de la prestació sempre que la quota que ha de satisfer el mutualista, entre les prestacions obligatòries, sigui el 80% de la quota del RETA.

La nova normativa també amplia el límit de deducció de les quotes satisfetes a la mútua com a despesa de l'activitat professional dels actuals 4.500€ a 6.145,70€.

La nova normativa amplia per l'any 2013 la deducció de les quotes satisfetes a la mútua fins a 6.145,70€.

Què suposarà l'entrada en vigor d'aquesta nova normativa per als mutualistes en opció alternativa al RETA a Alter Mútua dels Advocats?

El producte en opció alternativa d'Alter Mútua dels Advocats ja està adaptat des de fa temps a aquesta nova normativa i també la majoria dels seus mutualistes

Les cobertures d'Alter Mútua dels Advocats ja estaven alineades al que ja es disposava l'any 2007 a l'Estatut del Treballador Autònom, si bé en aquell moment no era d'obligatori compliment. El producte en opció alternativa d'Alter Mútua dels Advocats i la majoria dels mutualistes ja estan adaptats

des de fa temps a aquesta nova normativa i amb uns imports d'indemnització per sobre del que ara s'exigeix.

Dues vies d'adaptació personalitzada per a aquells mutualistes antics no adaptats

Per a aquells mutualistes antics que no hagin actualitzat mai les cobertures i tinguin només el mínim obligatori establert en el moment de la seva col·legiació, Alter Mútua dels Advocats posa al seu abast dues vies d'adaptació per al compliment de la DA46, assignant-los de forma automàtica la millor via d'adaptació de forma personalitzada en funció de la seva situació personal i professional. La quota total que han de satisfer les prestacions obligatòries, depenent de l'edat del mutualista, oscil·la de 40€/mes al 80% de la quota mensual del RETA. Properament Alter Mútua dels Advocats enviarà una carta personalitzada a cada mutualista indicant-li que està adaptat a la DA46 o, en cas contrari, informant-lo de la millor via d'adaptació per la seva situació en particular, i li detallarà les seves cobertures i la quota mensual que ha de satisfer.

Enviament personalitzat a cada mutualista de la seva situació i quota en concret respecte a l'adaptació DA46

Per a aquells advocats que hagin mantingut fins ara l'alta en dues mútues professionals, podran optar per mantenir aquesta situació sempre que tinguin entre les dues mútues la totalitat de les contingències contingudes a la DA46.

Per a les noves altes de mutualistes es mantindrà el producte alternatiu Alter i Alter Plus, amb les cobertures i imports de prestacions referits a la següent pàgina.

Alter és la cobertura alternativa més completa i segura, i Alter Jove és el producte exclusiu per a advocats menors de 35 anys

Alter segueix essent el conjunt de cobertures alternatives més complet i segur, i Alter Plus és l'Alter millorat, incloent subsidis complementaris com són el subsidi per intervenció quirúrgica, proves i tractaments especials, subsidi per tractaments d'odontologia, subsidi per diagnòstic de

malaltia, subsidi per ortopèdia i pròtesi, restitució de lents de contacte cada any i ulleres i ulleres de sol graduades cada dos anys, pensió vitalícia de 500 euros/mes en cas de dependència severa i de 1.000 euros/mes en cas de gran dependència.

L'Alter Jove és un producte exclusiu per a advocats menors de 35 anys on la quota és molt econòmica

amb la voluntat d'Alter Mútua d'Advocats de donar suport els advocats joves en els primers anys d'inici a la professió.

Alter Mútua dels Advocats, la teva millor alternativa

Opció alternativa a autònoms

PRESTACIONS PER INCAPACITAT	Cobertura	Alter	Alter Plus
Incapacitat transitòria per malaltia o accident	Primers 90 dies fq 7d: 30€/dia A partir del dia 91è: 46€/dia	✓	✓
Incapacitat parcial	15€/dia	✓	✓
Pensió per incapacitat permanent absoluta	1.200€/mes	✓	✓
Pensió vitalícia en cas de dependència severa	500 / 1.000€/mes	✓	✓
Pensió vitalícia en cas de gran dependència	1.000 / 2.000€/mes	✓	✓
Subsidi per maternitat o adopció	2.250€	✓	✓
Subsidi per paternitat	450€	✓	✓
Lactància natural o artificial	675€	✓	✓
Cobertura per perill vital de la mare o el fetus	30€/dia, 46€/dia	✓	✓
Hospitalització per malaltia o accident	72€/dia Semicrítics: 144€/dia UCI: 216€/dia	✓	✓
Hospitalització per patologies de l'embaràs i part	72€/dia Semicrítics: 44€/dia UCI: 216€/dia	✓	✓
PRESTACIONS PER MORT			
Pensió de Viduïtat	480€/mes	✓	✓
Pensió orfenesa	240€/mes	✓	✓
Capital per mort per qualsevol causa	Capital consolidat	✓	✓
Servei d'enterrament	3.500€	✓	✓
PRESTACIÓ DE JUBILACIÓ			
Pensió estimada de jubilació	1.200€/mes	✓	✓
PRESTACIONS I SERVEIS SOCIALS			
Prestacions socials	Gratuit	✓	✓
Servei d'orientació social	Gratuit	✓	✓
Servei d'orientació nutricional	Gratuit	✓	✓
Serveis residencials (residències, centres de dia)	Accés amb descomptes (10%)	✓	✓
Servei de conservació de cèl·lules mare	Accés amb descomptes (20%)	✓	✓
Servei d'atenció al dol	Gratuit 3 sessions	✓	✓
SUBSIDIS MÈDICS ECONÒMICS			
Intervencions quirúrgiques i proves de diagnòstic	Indemnització barem	✓	✓
Indemnització per odontologia	Indemnització barem	✓	✓
Subsidi per despeses mèdiques	Indemnització barem	✓	✓
Subsidi per ortopèdia i pròtesi	Indemnització barem	✓	✓
Subsidi per òptica: ulleres, ulleres de sol i lents de contacte	Indemnització barem	✓	✓

Advocat 23 anys solter i sense fills
Alter Jove: 50,03 €/mes
Alter Jove Plus: 69,63 €/mes

Advocada 23 anys soltera i sense fills
Alter Jove: 49,32 €/mes
Alter Jove Plus: 69,10 €/mes

La cobertura és progressiva i s'adapta a la situació o estat civil de l'advocat en cada moment

Més informació:

www.altermutua.com assessors@altermutua.com
 Tel 902 512 777 i a les xarxes socials

El fons de garantia de pensions i prestacions a Catalunya

Mitjançant el Decret 123/2010, de 7 de setembre¹, es crea i regula el Fons de garantia de pensions i prestacions previst a l'article 44² de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies³, i als articles 49 i següents de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista⁴.

Aquest Fons de garantia de pensions i prestacions té com a objectiu compensar la situació econòmica en què es troben famílies amb pocs recursos quan no reben una prestació que tenen assignada judicialment (art. 2). A través del fons es pretén, per una banda, aconseguir una major coresponsabilitat parental entre les exparelles i els seus fills i filles i, per l'altra, contribuir en la lluita contra la violència econòmica⁵. Recordem que la pensió alimentària⁶ és assignada per assegurar les necessitats primordials de la persona beneficiària i dels seus fills i filles, mentre que la compensatòria redueix la diferència econòmica entre cònjuges després de la ruptura.

Poden accedir al fons, d'acord amb l'article 4 del Decret, les persones beneficiàries d'una pensió alimentària i/o compensatòria i els seus fills i filles, menors d'edat o majors amb un

grau igual o superior al 65% de discapacitat, quan pateixen un incompliment del pagament d'aquestes pensions reconegudes judicialment i, aquest fet, els comporta una situació de precarietat econòmica.

El dret de les persones beneficiàries del fons a percebre la prestació neix en el moment en què, un cop interposada la demanda executiva del pagament del deute judicialment reconegut, aquest no s'ha pogut cobrar en el termini d'un mes, comptat a partir de la data de l'executòria judicial, sempre que la causa de la manca de cobrament no sigui imputable a la persona beneficiària i s'acrediti a través de certificat del secretari judicial (art. 5).

Els requisits que han de reunir els beneficiaris del fons s'estableixen a l'apartat 2 de l'article 4 i són els següents:

- Residir legalment a Catalunya i haver-ho fet durant cinc anys, dos dels quals han de ser immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.⁷
- Viure de manera efectiva i ininterrompuda a Catalunya.⁸
- Disposar d'una resolució judicial, dictada per la jurisdic-

1- DOGC núm. 5711 – 9.9.2010

2- L'article 44.1 preveu que: "El Govern ha de constituir un fons de garantia per a cobrir, preferentment, l'impagament de pensions alimentàries i, addicionalment, l'impagament de pensions compensatòries. Aquest fons s'ha d'emprar quan hi hagi constatació judicial d'incompliment del deure de satisfer-les i aquest incompliment comporti una situació de precarietat econòmica amb risc d'exclusió social, d'acord amb els límits i les condicions que es fixin per reglament. La prestació no ha de superar, en cap cas, l'equivalent al salari mínim interprofessional més el 30% d'aquest per cada membre o el salari mínim interprofessional més el 60% si es tracta d'una persona en situació de dependència".

3- DOGC núm. 3926 - 16.7.2003

4- DOGC núm. 5123 - 2.5.2008

5- Article 4.1.d) de la Llei 5/2008, del 24 d'abril: "Violència econòmica: consisteix en la privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic d'una dona i, si escau, de llurs filles o fills, i la limitació en la disposició dels recursos propis o compartits en l'àmbit familiar o de parella."

6- D'acord amb l'art. 237-1 del Codi civil de Catalunya, s'entén per aliments tot el que és indispensable per al manteniment, l'habitatge, el vestit i l'assistència mèdica, formació i despeses funeràries.

7- Llevat de les persones retornades, que compleixin els requisits que estableix l'article 6 de la Llei 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats, a les quals no s'exigeix el període mínim de residència. Aquests requisits són: a) estar empadronades o haver sol·licitat l'empadronament a qualsevol dels municipis de Catalunya; b) haver residit en un estat estranger com a mínim tres anys continuats o cinc anys no continuats, i d'aquests, els dos darrers immediatament anteriors a la sol·licitud d'ajuda; c) tenir més de divuit anys, i d) acreditar que no disposen de mitjans econòmics ni de patrimoni suficients.

8- No es considera interrompuda per absències inferiors a noranta dies durant l'any natural de gaudiment de la prestació, comptats des de la data dels efectes econòmics d'aquesta.

ció competent dins el territori de l'Estat, que reconegui el dret a percebre una pensió d'aliments i/o compensatòria.

- Haver instat l'execució judicial dels seus drets i que s'hagi produït l'incompliment de la persona obligada a satisfer-los.
- Tenir uns ingressos inferiors a 1,5 vegades l'Indicador de Renda de Suficiència de Catalunya (IRSC)⁹. A aquesta limitació s'hi aplicarà un increment del 0,3 per cada càrrega familiar acreditada. Als efectes d'aquest apartat, la càrrega familiar requereix convivència amb la persona beneficiària, i tindran aquesta consideració:
 - Fills o filles menors, i fills o filles majors d'edat si tenen reconegut un grau de discapacitat igual o superior al 65%.
 - Fills o filles majors d'edat fins a 21 anys i que els seus ingressos no siguin superiors a l'IRSC anual vigent en el moment de la sol·licitud.
 - Persones majors de 65 anys dins del primer grau de consanguinitat o afinitat i que tenen ingressos iguals o inferiors a l'IRSC anual vigent en el moment de la sol·licitud.
- Pel que fa a la prestació alimentària en favor dels menors d'edat o majors amb discapacitat, cal acreditar tenir reconegut, en el seu cas, el dret de percebre la prestació del Fons de garantia del pagament d'aliments de l'Estat.

Les prestacions econòmiques derivades del Fons de garantia de pensions i prestacions tenen el caràcter de bestreta i han de ser retornades a l'Administració (art. 2.4 i 12). Segons l'art. 9 del Decret, els efectes econòmics es produiran des de la data de presentació de la sol·licitud i el pagament es farà mensualment per transferència bancària al compte facilitat per la persona sol·licitant. L'entitat gestora disposa d'un termini màxim de sis mesos per resoldre la sol·licitud, però,

si transcorregut aquest temps no s'ha dictat resolució, ha d'entendre's desestimada (art. 10).

La quantia reconeguda pel fons respecte a la pensió d'aliments serà l'import establert judicialment deduït l'import reconegut pel Fons de garantia del pagament d'aliments de l'Administració General de l'Estat, si escau, amb el límit màxim del 50% de l'IRSC. En canvi, respecte a la pensió compensatòria, serà l'import establert judicialment amb el màxim del 50% de l'IRSC mensual vigent (arts. 7 i 14). El període màxim de cobrament d'aquestes prestacions és de divuit mesos, ja sigui de forma contínua o discontinua (art. 8).

Les bestretes s'extingeixen per: a) la mort de la persona beneficiària; b) la millora de la situació econòmica del beneficiari o beneficiària si implica la pèrdua permanent d'algun dels requisits per accedir a la prestació; c) l'engany en l'acreditació dels requisits, sens perjudici que l'Administració en doni compte a l'autoritat judicial; d) deixar de residir a Catalunya, un cop transcorreguts els tres mesos de suspensió de la bestreta per aquesta causa; e) l'extinció del dret a la pensió alimentària o compensació d'acord amb la legislació civil aplicable, i f) el compliment de l'obligació (art. 11.1).

En canvi, queden suspeses, per: a) deixar de residir a Catalunya; b) deixar d'atendre injustificadament dos requeriments que l'entitat gestora hagi tramès a la persona beneficiària del fons per comprovar la continuïtat dels requisits d'accés a la prestació concedida, i c) no comunicar a l'entitat gestora els canvis que afectin a la conservació del seu dret a percebre la bestreta (art. 11.2).

Núria Soler López

Col·legiada número 3.044 de l'ICAG

9- Per a l'exercici 2012, la Llei de pressupostos de la Generalitat fixa el valor de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya en 7.967,73 euros en còmput anual, que es corresponen amb 569,12 euros si el còmput és mensual.

EL JAG 2.0

Des de Joves Advocats de Girona us recordem que teniu al vostre abast el nou perfil de Twitter per tal de donar a conèixer les últimes novetats i mantenir un diàleg més directe amb els nostres lectors.

Twitter suposa una nova via de comunicació en la qual destaquen la immediatesa i el contacte recíproc, fet que el JAG vol aprofitar compartint inquietuds, interactuant amb tot un seguit d'activitats que anirem presentant en els propers números i millorant la interacció amb els operadors jurídics.

Es vol arribar a més usuaris i créixer en difusió, fent un exercici de transparència i d'ajuda al compliment dels fins de l'agrupació de Joves Advocats de Girona. Així, el nou compte de Twitter aspira a fonamentar l'apropament dels joves advocats en el si del col·lectiu, fent-los partícips de la vida col·legial mitjançant activitats i serveis comuns d'interès pels membres, ja sigui de caràcter professional,

formatiu, cultural o altres.

Vosaltres inspireu aquesta secció... animeu-vos a participar-hi!

Seleccionem les millors piulades que opinin sobre aquesta revista, proposin articles o seccions d'interès i comparteixin els millors plans pel Nadal!

<http://facebook.com/joves.advocatsdegirona>

jovesadvocatsgirona@gmail.com

@JagGirona

10/11/12

@jordiestalella

Moltes gràcies per la vostra acollida i per acompanyar-nos aquests dos dies. Ens hem sentit com a casa.

[Arran del curs d'Habilitats processals dut a terme el passat 9 i 10 de novembre de 2012 a la Sala d'Actes de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Girona]

Cartes al JAG

Els Joves Advocats de Girona us facilitem una nova eina de comunicació a l'abast de tothom, dirigida a expressar opinions, experiències i anècdotes relacionades amb el món jurídic.

Les cartes hauran de ser breus, no superar les 20 línies, expressar preferiblement una única idea, exposar de forma entenedora el que es vol compartir i, finalment, hauran d'anar signades amb el nom i cognoms i el número de

col·legiat o DNI.

S'hauran d'enviar al correu electrònic jovesadvocatsgirona@gmail.com, sota l'assumpte de "Cartes al JAG" i les millors es publicaran a la revista del JAG.

Animeu-vos a participar-hi!

La Junta del JAG.

Joves activitats

Amb motiu de les Festes de Nadal, i com és tradició, els Joves Advocats de Girona (JAG) us animem a col·laborar amb la recollida de joguines que organitzem en col·laboració amb la Creu Roja de Girona.

En matèria de formació, els Joves Advocats de Girona (JAG) hem organitzat una conferència-xerrada sobre el Projecte de llei pel qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i tota la problemàtica que l'envolta, a càrrec del Sr. Ismael Campos Antequera, advocat i president dels Joves Advocats de Catalunya (JAC), que es va celebrar el dia 25 d'octubre, a la sala d'actes de l'ICAG.

També hem organitzat el Curs d'Habilitats Processals, que es va celebrar els dies 9 i 10 de novembre a la sala d'actes de l'ICAG, a càrrec dels ponents Sr. Jordi Estalella del Pino, advocat, formador en PNL i professor de Comunicació i Màrqueting per Advocats a la UNED, la Universitat de Barcelona i al Col·legi d'Advocats de Barcelona, i el Sr. Julio García Ramírez, advocat i professor d'Oratòria Processal i Tècniques de Negociació a la UNED, al ISDE i al Col·legi d'Advocats de Madrid.

Tanmateix, us volem recordar que hem començat a organitzar les "II Jornades de Dret Processal Civil". Us n'anirem informant!

Per aquestes festes, regala cultura

novetats

discogràfiques

www.discoscoll-girona.com

C/ Argenteria, 13 - Tel. 972 204 118

Pl. Marquès de Camps, 15. - Tel. 972 210 485

**JOAN CHAMORRO & ANDREA MOTIS
FEELING GOOD**

El segon treball en solitari d'aquesta parella d'artistes de jazz que ens presenten sota 16 temes. El nom del disc és el títol de la cançó "Feeling Good", popularitzada per Nina Simone, amb una versió molt pròpia de la mà de la multiinstrumentista i cantant, Andrea Motis, i el seu descobridor, músic i compositor, Joan Chamorro. Sense cap mena de dubte, una de les novetats recomanades.

PABLO ALBORÁN - TANTO

Un cantautor que va arribar a la fama a través de penjar vídeos al Youtube i que en aquest nou treball obté un dels punts alts de la seva carrera, ja que la primera setmana ja va aconseguir un Triple Disc de Platí. Ens presenta Tanto, que inclou 12 temes i una versió especial amb tres d'aquests mateixos temes però en versió acústic i versió ambiental.

ANTONIA FONT - VOSTÉ ÉS AQUÍ

Després d'un any i mig d'haver presentat el seu darrer treball, Lamparetes, Antonia Font ens sorprèn amb un nou treball lluny del format pop que el públic podia esperar-se. Ho fan sota quaranta cançons molt breus, sense tornada, recollides en un àlbum que dura una hora i escaig, de la mà de Joan Miquel Oliver, a excepció d'una versió que us convidem a descobrir.

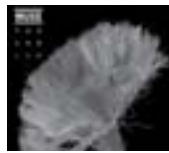
**ALEJANDRO SANZ
LA MÚSICA NO SE TOCA**

La música no se toca és el nou treball d'Alejandro Sanz, que inclou 14 temes que no desapassionen els seus fans. De ben segur que els aficionats a la seva música hi veuran un retorn als inicis i als treballs de fa més de nou anys. El mateix artista confirma que aquesta tornada a les seves arrels no li ha anat gens malament. Ens presenta cançons com "No me compares", "Llamando a la mujer acción" o "Como dice sin andar diciendo".

**GREEN DAY
¡DOS!**

¡Dos! es el desè àlbum de la banda nord-americana de punk rock Green Day. Potser dins de la categoria més garage rock del grup, llencen 13 temes que ho reflexen. La revista Rolling Stone en va fer una bona crítica esmentant entre altres coses: "¡Dos! puede ser más rápido, pero las canciones se te quedarán en la cabeza durante un buen rato."

MUSE - THE 2ND LAW

The Second Law és el nom del sisè disc de la banda britànica Muse, després de The Resistance, llençat al mercat a principis del mes d'octubre de 2012. És el primer àlbum en què Chris Wolstenholme és la veu principal en duos de les cançons. Es presenta amb 13 temes i una edició especial pels més amants de la seva música.

**AEROSMITH
MUSIC FROM ANOTHER DIMENSION!**

Nou treball d'Aerosmith, que presenta 15 temes gravats a l'estudi amb els quals els nord-americans ens sorprenen després d'onze anys. Joe Perry afirma: "És l'àlbum que volíem fer des que ens vam reunir el 1984. No ens podem queixar d'allò aconseguit ni de la fidelitat dels nostres seguidors, però és el disc que imaginàvem al 1325 Commonwealth Avenue [fent referència al primer pis del grup, on van viure tots cinc i van escriure la seva primera cançó]".

BOB DYLAN - TEMPEST

10 cançons que podem trobar en format cd i LP, que ens acosten una mica més a Dylan després de més de trenta treballs en la seva discografia. Un disc molt variat en el seu transcurs, però que no perd el joc de les seves lletres, que recomanem per tots aquells fanàtics de la seva música, alhora que convidem a aquells que no el coneuguin tant, a gaudir-lo.

KISS - MONSTER

Per aquest disc recomanem no quedar-se amb la primera impressió, el treball té un costat més dur. És com si Gene Simmons hagués volgut tornar a l'època de Criatures of the Night (1982) i Revenge (1992), els dos discs que juntament amb Destroyer (1976) sempre menciona com els seus preferits. Una peça indispensable pels fanàtics de Kiss.

THE ROLLING STONES - GRRR!

Tenim al davant un disc carregat de bons temes que encara que ja tenim sentits, sempre ve de gust tornar a posar. En podem trobar varies edicions, la més completa (Superdeluxe Box Set) de les quals, inclou dos discs més arribant a les 80 cançons amb dues cançons inèdites ("Doom and Gloom" i "One More Shot"), un EP amb 4 gravacions realitzades en els estudis de la BBC, 4 mini pòsters amb reproduccions de cartells de les gires i un llibre de tapa dura amb 96 pàgines plenes de fotos i records del grup.

I ara que s'acosten les festes de Nadal, recordeu que hi ha un munt d'artistes que recullen les cançons tradicionals d'aquesta època de l'any perquè en puguem gaudir

Per aquestes festes, regala cultura

novetats

literàries

llibreria 22

Llibreria 22, carrer Hortes 22,
17001 Girona Tel. 972212395
a/ e llibreria22@llibreria22.net
www.llibreria22.net

EL TANGO DE LA GUARDIA VIEJA

Arturo Pérez-Reverte

Editorial Alfaguara / 490 pàg. /
Darrera novel·la del conegut i aplaudit escriptor i periodista. En aquesta, uns músics van a parar a Buenos Aires, l'any 1928. També a la Riviera francesa durant la Guerra Civil espanyola, per un assumpte d'espionatge i també una inquietant partida d'escacs a Sorrento. Tot plegat, una interessant novel·la d'intriga i de traïcions explicada al llarg de 40 anys.

MARQUÈS DE FOC

Narcís Comadira

Editorial Ara Llibres / 236 pàg. /
Recomanadíssima la lectura d'aquest llibre, que va entre la memòria i el repàs dels poemes i els poemes que han influït a Narcís Comadira.

LAS LEYES DE LA FRONTERA

Javier Cercas

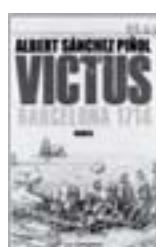
Editorial Mondadori / 380 pàg. /
La darrera novel·la de Javier Cercas, una vegada més ambientada a Girona. Recorregut per la "vida i miracles" d'un delinqüent, la seva amiga i un amic que més tard serà el seu advocat. Una història entre el que és real i el que és imaginari. També, una gran història d'amor i d'amistat. Hi ha una versió en català editada per la mateixa editorial.

ES PERD EL SENYAL

Joan Margarit

Editorial Proa / 94 pàg. / 16 pàg. /
Darrer llibre de poemes de Joan Margarit, acabat d'escriure l'estiu de 2012.

VICTUS

Albert Sánchez Piñol

Editorial La Campana / 605 pàg. /
Una envejosa novel·la que s'inicia a la Barcelona de l'any 1714, una data històrica per a Catalunya. Piñol sap combinar la realitat i la ficció d'aquesta època tan important per Catalunya i els catalans.

**L'ÚLTIM ABAT.
LA RESISTÈNCIA
DE SANT BENET DE BAGES
AL REI DE CASTELLA**

Martí Gironell .

Editorial Columna / 375 pàg. /
Novel·la que ens explica els enfrontaments de l'últim Abat de Sant Benet de Bages, Pere Frigola, amb un seguit de conxorxes orquestrades pel rei de Castella i la Congregació de la Obsecvancia de Valladolid. Una recomanada lectura per entendre les "males" relacions que hi hagut i que encara hi ha entre Castella i Catalunya.

**LA BRUIXA DE PEDRA .
HISTÒRIA D'UNA LLEGENDA
A LA GIRONA DE LA INQUISICIÓ.**

Premi de novel·la històrica
Nèstor Luján, de **Miquel Fañanès**.
Editorial Columna / 220 pàg. /

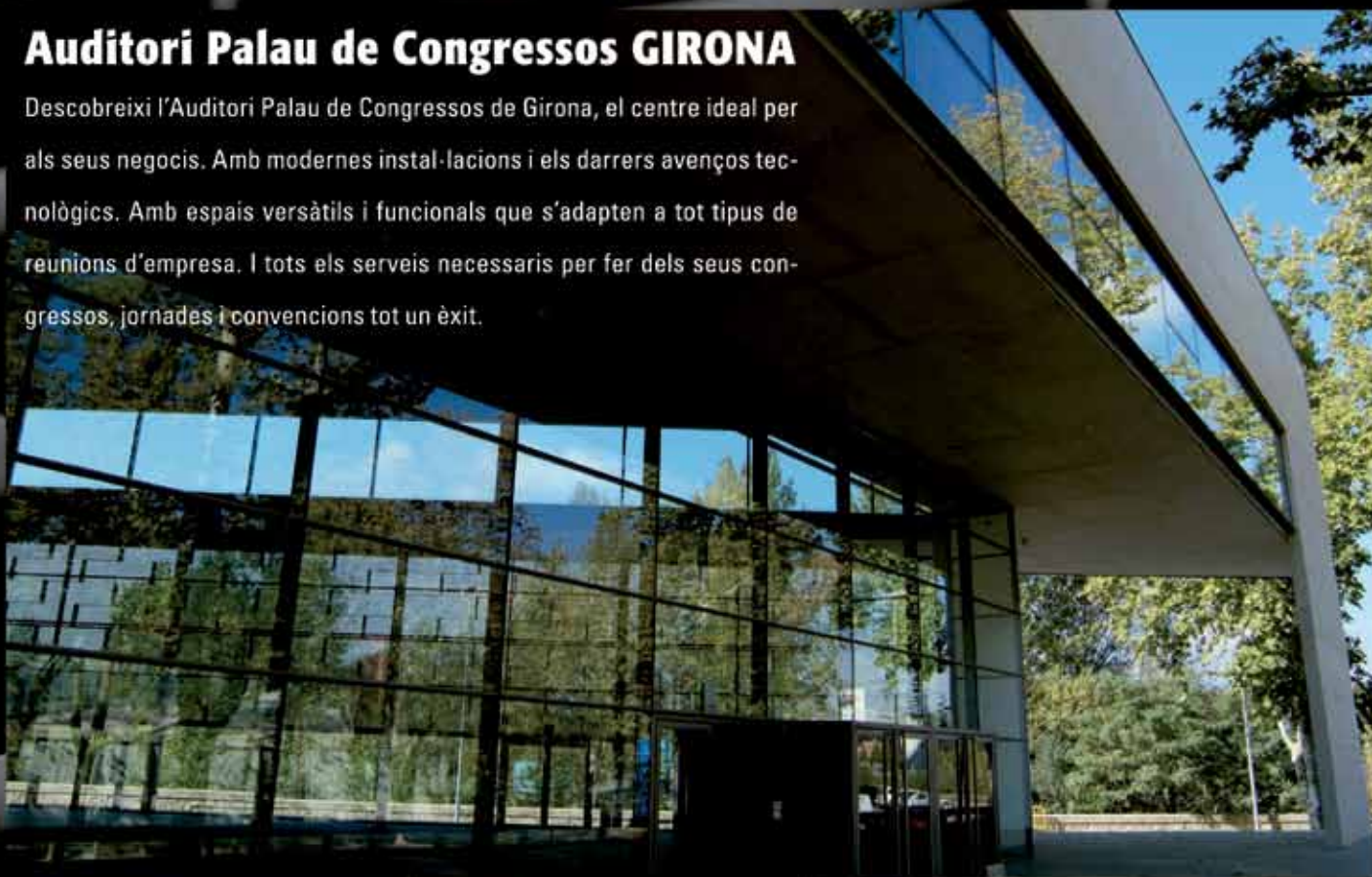
Miquel Fañanès, a través de la llegenda de la Bruixa de Girona fa un desplegament entre la història i la imaginació d'una època d'enfrontaments entre cristians i jueus i la persecució de la Inquisició.

El centre de negocis de Girona

Auditori Palau de Congressos GIRONA

Descobreixi l'Auditori Palau de Congressos de Girona, el centre ideal per als seus negocis. Amb modernes instal·lacions i els darrers avenços tecnològics. Amb espais versàtils i funcionals que s'adapten a tot tipus de reunions d'empresa. I tots els serveis necessaris per fer dels seus congressos, jornades i convencions tot un èxit.

Pg de la Devesa, 35
17001 Girona
Tel: (+ 34) 872 08 07 09
info@gironacongressos.org
www.gironacongressos.org

INFORMES PERICIALS

ARQUITECTURA CONSTRUCCIO URBANISME DRET IMMOBILIARI DRET LOCAL CADASTRE

ENGLISH

FRANCAIS

РУССКИЙ

CASTELLANO

CATALA

BON NADAL!

M A N U E L M A R T I N V E R T E D O R
ARQUITECTE COL.LEGIAT 38.148-9 DEL COL.LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA (COAC)

&

C A R M E N A G U D O M A R T I N E Z
ARQUITECTE COL.LEGIADA 49.153-5 DEL COL.LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA (COAC)
LLICENCIADA EN DRET COL.LEGIADA 2872 DEL IL.LUSTRE COL.LEGI D'ADVOCATS DE GIRONA (ICAG)

WWW.PERITAJESPARAABOGADOS.COM

(0034) 972 24 57 22, (0034) 645459273, INFO@PERITAJESPARAABOGADOS.COM